

Tirant lo Blanc: resum general

La història comença amb Tirant Lo Blanc trobant-se amb un ermità en un bosc. L'ermità, que havia estat cavaller, li parla llargament sobre l'orde de cavalleria. Li explica que en el passat els cavallers foren creats per defensar els febles i l'Església. Li detalla el significat de totes les peces de les armadures i armes dels cavallers. Per exemple, l'espasa talla a dues parts significa que el cavaller ha de ser bo amb els bons i cruel amb els dolents. També li diu que el cavall simbolitza al poble, que ha de protegir. Després de diverses hores de conversa, li dóna un llibre sobre cavalleria perquè el porti al rei d'Anglaterra.

Tirant prossegueix el seu camí cap a Anglaterra junt amb trenta cavallers més. Van allà convidats a les festes i celebracions de les noces del rei Enric amb la filla del rei de França. Quan arriben a la cort, Tirant coneix a Agnès, que és parenta de la núvia. Agnès és descrita com a bellíssima. Tirant li demana galantment un fermall que ella duu al pit, i Agnès accedeix a donar-l'hi.

Però un altre cavaller francès anomenat Vilesermes també vol el fermall, ja que està enamorat d'Agnès des de fa anys. Vilesermes repta a Tirant a fer un duel per recuperar el fermall. Tirant accepta el repte. S'acorda lluitar l'endemà al matí mentre el rei és a missa, per evitar que ho impedeixi.

A l'alba, dos reis d'armes porten als cavallers a un indret apartat del bosc. Allà es preparen per al combat. Per igualar les condicions, lluitaran vestits només amb camises i amb dagues. Un cop comença el duel, lluiten ferotgement fins que Tirant aconsegueix matar a Vilesermes clavant-li la daga al pit.

Els dies següents tenen lloc les festes i celebracions per les noces del rei Enric. S'organitzen molts esdeveniments i tornejos. Destaca una enorme roca de fusta construïda al mig d'una praderia, amb un castell i diverses estances per allotjar als convidats. Hi ha menjars abundants i espectacles cada dia. Les festes duren un any sencer.

Un cop finalitzen les celebracions, els cavallers estrangers com Tirant inicien el viatge de tornada als seus respectius regnes. Tirant segueix tenint aventures cavalleresques, demostrant el seu valor en nombrosos combats.

El Gran Mestre de l'orde de Sant Joan de Jerusalem a Rodes es troba assetjat pels musulmans del soldà. Estan passant molta fam. Tirant arriba amb el seu vaixell carregat de queviures i aconsegueix entrar al port, passant entre les naus enemigues. Socorre el Mestre i la ciutat.

Els genovesos ajuden els musulmans en el setge. Per això, Tirant organitza cremar la nau del capità genovès que és al port. Ho aconsegueixen lligant la nau a terra i cremant-la.

En veure la nau cremada i que han entrat queviures a la ciutat, el soldà decideix abandonar el setge i marxa amb les seves tropes cap a les naus. Tirant els persegueix i mata molts musulmans.

Quan arriba derrotat, els caps musulmans critiquen el soldà per haver abandonat. L'acusen de covard i el maten llançant-lo als lleons.

El Mestre de Rodes vol pagar a Tirant pel vaixell i el blat perdut en socórrer-los. Davant de tothom, li ofereix tot el tresor de l'orde.

Tirant rep una carta de l'Emperador de Constantinoble demanant la seva ajuda contra els turcs. Tirant accepta anar a ajudar-lo tot i que la Princesa li suplica que no vagi. Quan arriba a Constantinoble, Tirant s'enamora de la filla de l'Emperador, la Princesa Carmesina. Ella inicialment el rebutja però poc a poc s'adona que també s'ha enamorat d'ell.

L'Emperador nomena a Tirant capità de les seves tropes. Tirant organitza l'exèrcit i marxen cap al camp de batalla, on es troben amb les tropes turques del Soldà i del Gran Turc. Es produeix una gran batalla en la que les tropes de Tirant derroten als turcs. Durant la batalla, Tirant envia el seu anell a l'Emperador per comunicar-li la victòria.

Després de la batalla, el Duc de Macedònia es nega a compartir el botí amb Tirant, el que crea disputes entre ells. El Soldà envia una ambaixada a Tirant demanant treva, però Tirant la refusa decidit a expulsar als turcs de l'Imperi. La tensió entre Tirant i el Duc de Macedònia continua creixent.

Mentrestant, la relació entre Tirant i la Princesa Carmesina avança a través de confessions indirectes i moments d'intimitat, tot i que de moment la relació es manté en secret.

La Princesa Carmesina envia un salconduit al capità Tirant perquè pugui visitar-la al castell de Malveí. Quan arriba, Tirant es queixa que està presoner del seu amor. La Princesa li respon que l'amor és presó voluntària i li retalla el salconduit en senyal que ja no el necessita.

Després Tirant acompanya l'Emperador i la comitiva reial de tornada a Constantinoble. En separar-se plora la pèrdua de la Princesa. De camí derroten als turcs en diverses batalles.

A Constantinoble, l'Emperador nomena Diafebus comte de Sant Àngel i Gran Conestable. Es celebra un gran banquet en el seu honor. Tirant regala als reis d'armes i trompetes mil ducats en moneda reial.

Tirant salpa amb la seva flota i derrota l'estol del Gran Caramany en una gran batalla naval. Captura viu al Gran Caramany i al rei de la sobirana Índia. Torna triomfant a Constantinoble, on l'Emperador celebra la victòria.

Els ambaixadors del Soldà demanen treva de tres mesos i el matrimoni de la Princesa amb el Soldà. L'Emperador els concedeix la treva però no respon a la resta. També arriben reforços francesos manats pel cosí de Tirant.

Es celebren grans festes en honor dels ambaixadors. Hi ha tornejos i justes. El Conestable derrota a tots els contendents. La Princesa i Tirant tenen alguns moments íntims i compromesos, amb situacions compromeses quan són a punt de ser descoberts.

Arriba una naus sense veles ni arbres, portant a la reina Morgana i cent trenta donzelles. L'acompanya el rei Artús, que porta l'espasa Excalibur. Respon amb saviesa a totes les preguntes que li fan sobre cavalleria i honor. La reina Morgana el desperta del seu ensomniament passant-li un robí pels ulls. Acaba la història amb un sopar a la nau de Morgana.

La reina Morgana li demana a l'Emperador que vagi amb ella a la seva nau. L'Emperador accepta i hi va amb el rei Artús, Fe-sens-pietat i altres cavallers. Entren a la nau, que està luxosament decorada i sense pudor. Sopen allà i després l'Emperador i els altres tornen a la ciutat. L'endemà tornen a la nau, on els ambaixadors del Soldà veuen les festes i perden l'esperança de pau. L'Emperador els respon que no acceptarà la pau si no li retornen tot l'Imperi.

Tirant demana a la Princesa que li compleixi la promesa feta, però ella s'hi nega. Tirant li replica que ha trencat la promesa. La Princesa diu que no li ha promès res. Tirant li argumenta que prometre i

trencar la paraula és pecat. La Princesa li respon que no ha promès res i que estima més guardar la seva honra que complir els desitjos de Tirant.

El rei d'Armènia arriba amb un exèrcit per lluitar contra l'Imperi. L'Emperador decideix enviar Tirant i els cavallers al camp de batalla. Abans de partir, Tirant demana a l'Emperador poder casar Estefania i el Conestable. L'Emperador hi accedeix. Es casen i l'Emperador fa Conestable duc de Macedònia. Els cavallers marxen cap al camp de batalla.

Tirant torna a demanar a la Princesa que compleixi la promesa, però ella s'hi torna a negar. Plaerdemavida i la Duquessa aconsellen a Tirant com entrar d'amagat al llit de la Princesa. Plaerdemavida hi posa Tirant, però quan intenta consumir, la Princesa crida. Tirant cau en fugir i es trenca una cama. L'Emperador el visita compassivament. Plaerdemavida demana perdó a Tirant i li porta notícies de la Princesa. Tirant li envia una carta. Tirant rep una carta de la princesa Carmesina on li manifesta el seu amor. Tirant està molt content i li respon agraint-li el seu afecte. Plaerdemavida, dama de companyia de la princesa, l'anima a seguir estimant a Tirant. Aquella nit, Tirant es reuneix secretament amb la princesa al palau. Ella el corona simbòlicament com a senyor de l'imperi grec. Tot i que s'han jurat amor etern, la princesa no vol entregar-se a Tirant fins que es casin, després de conquerir l'imperi. Tirant ho accepta, encara que amb pena.

Mentrestant, l'emperadriu s'ha enamorat d'Hipòlit, nebot de Tirant, i li demana que la visiti de nit. Hipòlit hi accedeix. L'endemà al matí, una donzella els descobreix al llit i s'escandalitza, però l'emperadriu aconsegueix convèncer-la perquè guardi el secret.

La malvada Viuda Reposada, envejosa, decideix muntar una trampa per separar Tirant i la princesa. Li diu a Tirant que la princesa l'enganya amb un esclau negre anomenat Lauseta. Després, disfressa a Plaerdemavida de Lauseta i fa que Tirant els vegi junts a través d'un mirall. Tirant, desolat, mata al verdader Lauseta pensant que era l'amant de la princesa.

Mentrestant, arriben males notícies del camp de batalla: el duc de Macedònia i molts cavallers han estat capturats pels turcs en una emboscada. Això provoca gran tristesa a la cort. Quan Tirant es retroba amb la princesa, ella li demana explicacions pels rumors que ha sentit sobre ell i la Viuda Reposada. Tirant li jura que sempre l'estimarà a ella.

La princesa Carmesina li explica a Tirant el seu patiment ja que ell marxa sense dir-li res. Encoratja a Plaerdemavida perquè vagi a parlar amb Tirant per saber els motius de la seva marxa. Plaerdemavida li parla a Tirant i li retreu que marxi sense dir res a la princesa. Tirant li explica que ha vist com la princesa tenia relacions amb l'hortolà. Tirant marxa amb vaixell però una tempesta el porta a la costa de Bàrber. És fet presoner pel cabdill dels cabdills, que el tracta bé i li demana ajuda per lluitar contra el rei Escariano. Tirant ajuda a conquerir el castell d'Escariano. La reina Maragdina s'enamora de Tirant però ell la rebutja educadament. Tirant convenç la reina perquè es faci cristiana. El rei Escariano també es fa cristià.

OBRA DE FRANCESC ARTIGAU

Mentrestant, Plaerdemavida naufraga a la costa de Bàrber i és acollida per una família mora que la tracta bé pensant que és cristiana. Tirant envia diners per rescatar els seus parents presoners. Plaerdemavida es disfressa d'home i s'infiltra com a espia al castell d'Escariano. Ajuda Tirant a conquerir el castell. Després de la conquesta, Tirant dubta entre casar-se amb la princesa Carmesina o amb la reina Maragdina, però finalment decideix restar fidel a la princesa. Després de batejar al rei Escariano i a molts moros, Tirant allibera al rei i continua la conquesta de la Barbaria. El rei Escariano s'enamora de la reina Maragdina i li demana matrimoni, però ella prefereix a Tirant. Tot i això, Tirant la convenç perquè es casi amb el rei Escariano per pacificar el regne. Mentrestant, arriba a Tunísia el marquès de Luçana per unir-se a Tirant, però és fet presoner pels moros. Tirant organitza

una batalla i aconsegueix desfer-se dels bous i camells dels moros utilitzant olors fortes. Això els permet guanyar la batalla i alliberar al marquès.

Després d'unes treves, els moros fugen cap a les muntanyes, però el senyor d'Agramunt els persegueix i conquereix moltes ciutats. S'aturà a conquerir Montàgata, governada per la filla d'un rei mort. Inicialment li donen les claus en senyal de rendició, però després li disparen amb una ballesta i el fereixen greument. El senyor d'Agramunt jura no parar fins conquerir la ciutat. Mentrestant, es revela que Plaerdemavida va sobreviure al naufragi i és esclava a Montàgata. Va a parlamentar amb Tirant per evitar la destrucció de la ciutat.

Després de molts debats on demostra un gran coneixement dels fets de Tirant, s'acaba descobrint que és Plaerdemavida. Tirant se n'alegra molt i celebra festes en el campament. Plaerdemavida convèncer al senyor d'Agramunt per perdonar als de Montàgata. Es casa a Justa, senyora de la ciutat, amb Melquisedec. Tirant reprèn Plaerdemavida per no anar a ajudar l'Emperador i la princesa Carmesina. Ella li explica els patiments del naufragi i captiveri. Finalment es reconcilien i Tirant la consola, prometent compensar-la i conquerir l'Imperi Grec. Tirant consola a la princesa Plaerdemavida després de la pèrdua del seu regne. Li promet compensar-la fent-la reina dels regnes de Fez i Bugia i casant-la amb el senyor d'Agramunt. Plaerdemavida inicialment rebutja el matrimoni, però finalment accepta la voluntat de Tirant.

Després, Tirant i el rei Escariano preparen l'exèrcit per conquerir el regne de Tunis. Convoquen cavallers i soldats, i converteixen a l'Islam 334.000 infidels. Fan un sermó als musulmans per convèncer-los de convertir-se al cristianisme.

Mentrestant, l'ambaixador Melquisedec arriba a Constantinoble amb vaixells carregats de gra. L'emperador, l'emperadriu i la princesa el reben amb alegria i li demanen notícies de Tirant. Melquisedec els explica com Tirant ha conquistat la Bàrbara i aviat vindrà en la seva ajuda.

Tirant conquereix Tunis pacíficament. Envia nombrosos vaixells carregats de queviures a Constantinoble. Llavors decideix conquerir Caramén, on s'han refugiat tres reis derrotats. Després d'un any de setge i nombrosos assalts fallits, Tirant construeix un túnel secret i assalta la ciutat, matant a la majoria dels defensors.

L'ambaixador Espèrcius és enviat a demanar ajuda al rei de Sicília. Aquest accepta ajudar Tirant amb 4.000 cavalls. Però en el viatge de tornada, Espèrcius naufraga a l'illa de Lango. Allà troba i allibera una donzella encantada, i amb ella repobla l'illa.

Mentrestant, Tirant arriba a Constantinoble amb la seva flota. Sorprèn la flota turca durant la nit i la captura tota sencera. Llavors desembarca l'exèrcit i estableix el camp prop de Constantinoble, deixant envoltat l'exèrcit turc per mar i terra. Envia un missatger a l'emperador per coordinar l'atac final.

L'emperador i la princesa reben la notícia amb gran alegria. Però de sobte, la Viuda Reposada mor enverinada, probablement per temor a la venjança de Tirant.

Finalment, els turcs decideixen enviar ambaixadors a Tirant per rendir-se a canvi del pas lliure cap a casa seva. Però Tirant ja ha decidit aniquilar-los. Tirant manda la reina de Fez, Plaerdemavida, a Constantinoble amb les naus que han quedat del seu camp, per tal de consolar la princesa Carmesina, que està patint molt per la seva absència. La reina és rebuda amb gran alegria a la ciutat i fa companyia a la princesa, que li explica com ha sofert molt per l'absència de Tirant. La reina la consola dient-li que Tirant l'estima molt i que aviat tornarà.

Mentrestant, arriben al camp de Tirant els ambaixadors del soldà i del Gran Turc demanant treva, però Tirant decideix consultar primer l'emperador. Per això, aprofita l'ocasió per anar secretament a Constantinoble a parlar amb ell. Allà es retroba amb la princesa Carmesina i passen la nit junts, després que la reina de Fez l'hi porti d'amagat.

L'endemà Tirant parla amb l'emperador i li explica la proposta dels ambaixadors. L'emperador decideix convocar un consell, que aconsella acceptar la proposta si el soldà i el Gran Turc es posen com a presoners i retornen totes les terres ocupades. Tirant hi està d'acord i torna al camp, on comunica la resposta als ambaixadors. Aquests l'accepten i aviat el soldà, el Gran Turc i altres senyors importants es lliuren com a presoners.

Mentrestant, la reina de Fez arriba a Constantinoble, on és rebuda amb honors per l'emperador, l'emperadriu i la princesa Carmesina. Poc després, Tirant torna triomfalment amb els presoners, que són tancats en diferents torres. L'endemà l'emperador organitza una gran cerimònia per celebrar la victòria.

Tirant ha de partir de nou per recuperar les terres de l'imperi, però abans passa una altra nit amb la princesa, aconseguit per la reina de Fez. En el camí cap a la batalla, Tirant emmalalteix greument. Encara aconsegueix arribar a Constantinoble, on mor. La princesa Carmesina el plora desconsoladament i poc després també mor. Finalment, l'emperador mor de tristesa. L'emperadriu es casa amb Hipòlit per governar l'imperi.

Resum de Tirant lo Blanc per capítols

PRIMERA PART: Tirant a Sicília i a l'illa de Rodes

Capítol I

El llibre comença amb una introducció general sobre l'orde de cavalleria i com el llibre tracta d'aquest tema dividit en 7 parts.

Capítol II

Es presenta al comte Guillem de Varoic, un cavaller valent que decideix anar de pelegrinatge a Jerusalem. Ho comunica a la seva esposa la comtessa, que s'entristeix molt.

Capítol III

El comte s'acomiada de la comtessa explicant-li que ha de complir el seu vot a Déu. La comtessa es lamenta molt i li demana que la porti amb ell, però el comte s'hi nega.

Capítol IV

El comte intenta consolar la comtessa dient-li que aviat tornarà i que la seva ànima serà sempre amb ella. La comtessa continua plorant i es lamenta de la seva desgràcia.

Capítol V

El rei de Canària arriba a Anglaterra amb una gran flota per venjar-se d'un atac anterior. Conquereix gran part del regne i mata molts cristians.

Capítol VI

El rei d'Anglaterra, veient la desolació del seu regne, es lamenta i demana ajuda a Déu i a la Verge Maria.

Capítol VII

El rei demana ajuda al comte ermità Guillem de Varoic. El comte s'excusa dient que és vell i feble.

Capítol VIII

El rei insisteix al comte que l'ajudi. El comte finalment accepta lluitar contra els moros per defensar els cristians.

Capítol IX

El rei es queixa que el comte no vulgui que cap altre faci la batalla en lloc seu. Els nobles diuen que el rei és massa jove i feble per lluitar.

Capítol X

El comte accepta fer la batalla si el rei li dóna el regne i el ceptre. El rei hi accedeix i el fa rei.

Capítol XI

El nou rei comte agraeix al rei la seva ajuda. El rei li demana que faci unes granades per cremar el camp dels moros.

Capítol XII

El comte marxa a fer les granades. La comtessa es lamenta en saber que el seu fill haurà d'anar a la guerra.

Capítol XIII

El rei moro envia una carta de batalla al rei cristià per resoldre la guerra en combat singular.

Capítol XIV

Dos ambaixadors moros porten la carta de batalla al rei cristià. Se'ls dóna salconduit per entrar a la ciutat.

Capítol XV

En consell es decideix que el comte parli primer sobre la carta de batalla. Ell proposa que el duc de Lencastre, oncle del rei, faci la batalla en comptes del rei.

Capítol XVI

El rei es nega que algú el substitueixi, però finalment accepta que el comte faci la batalla en el seu lloc.

Capítol XVII

El rei cedeix el regne i el ceptre al comte perquè faci la batalla contra el rei moro. El comte accepta a contracor.

Capítol XVIII

La comtessa demana al comte que li digui qui és. Ell li respon contant fets d'armes del seu marit per provar que el coneixia.

Capítol XIX

La comtessa, en saber que és el seu marit, li dóna les millors armes del seu difunt marit per a la batalla.

Capítol XX

El comte jura que no entrarà sota sostre fins derrotar els moros, en càstig per les morts que va causar en el passat.

Capítol XXI

La comtessa demana al comte que li deixi el seu fill, però el comte s'hi nega i l'obliga a anar a la batalla perquè aprengui a ser cavaller.

Capítol XXII

En marxar el seu fill amb el comte, la comtessa es lamenta amargament de la seva desgràcia.

Capítol XXIII

Uns cavallers content al comte les lamentacions de la comtessa en marxar el seu fill a la guerra.

Capítol XXIV

El comte arenga les tropes i prepara una emboscada als moros utilitzant unes granades.

Capítol XXV

L'emboscada té èxit i els cristians derroten els moros. El comte unta de sang el fill de la comtessa en el seu primer combat.

Capítol XXVI

Un cop recuperat el regne, el comte es revela com el comte Guillem de Varoic a la seva esposa la comtessa i a tothom.

Capítol XXVII

El comte retorna el regne al rei legítim i ell torna a la seva vida d'ermità, refusant qualsevol recompensa.

Capítol XXVIII

El rei es casa amb la filla del rei de França. Es preparen grans festes per celebrar-ho on vindran cavallers de tot arreu.

Capítol XXIX

Tirant s'adorm sobre el seu cavall i arriba a l'ermitatge on viu l'ermità Guillem de Varoic. Tirant li explica que va camí de les festes del rei.

Capítol XXX

L'ermità li pregunta si està preparat per ser cavaller. Tirant li demana que li expliqui en què consisteix ser cavaller.

Capítol XXXI

L'ermità li llegeix un capítol sobre l'origen de la cavalleria per protegir al poble i honrar la virtut.

Capítol XXXII

Explica que els cavallers han de defensar l'Església, ser humils, no venjar-se i ajudar als necessitats.

Capítol XXXIII

Diu que les armes defensives representen protegir l'Església i el poble. Les ofensives castigar els dolents.

Capítol XXXIV

Explica com un cavaller va expulsar els turcs d'una església en nom del Papa.

Capítol XXXV

Detalla el significat de cada peça de l'armadura del cavaller i la seva relació amb l'Església.

Capítol XXXVI

Explica el ritual de degradació d'un cavaller que deshonra la cavalleria.

Capítol XXXVII

Tirant pregunta en quina època hi hagué millors cavallers. L'ermità esmenta herois bíblics i cavallers artúrics.

Capítol XXXVIII

Tirant pregunta per què no lloa al comte Guillem de Varoic. L'ermità diu que no el coneix però que n'ha sentit parlar.

Capítol XXXIX

Tirant marxa agraït els ensenyaments de l'ermità sobre la cavalleria.

Capítol XL

De camí a les festes, Tirant torna amb els seus amics a visitar l'ermità i li demanen que els expliqui les festes.

Capítol XLI

Tirant descriu al detall les grans festes, desfilades i cerimònies en honor del rei i la infanta de França.

Capítol XLII

Explica com el rei i la infanta es van conèixer i es van casar amb gran pompa.

Capítol XLIII

Narra les justes i tornejos en què participen cavallers de tot Europa per honrar el matrimoni reial.

Capítol XLIV

Descriu les solemnitats i rituals per armar cavallers els aspirants.

Capítol XLV

Detalla les normes per les justes i combats que es realitzaran durant les festes.

Capítol XLVI-LI

Continua detallant les normes i premis per a les diferents justes i combats de les festes.

Capítol LII

Explica la construcció d'una gran roca artificial en què té lloc un espectacle alegòric.

Capítol LIII

Narra la desfilada dels gremis i la reconciliació del rei i la infanta dins la roca teatral.

Capítol LIV

La infanta convenç el déu d'Amor que obri les portes de la roca per acollir tothom.

Capítol LV

El déu d'Amor nomena la infanta senyora del seu imperi per premiar les seves virtuts.

Capítol LVI

L'ermità demana a Tirant que li expliqui qui ha estat el millor cavaller de les festes.

Capítol LVII

El rei declara Tirant el millor cavaller de les festes i ordena celebrar-ho.

Capítol LVIII

Llegeixen una carta del rei que lloa Tirant per damunt de tots els cavallers.

Capítol LIX

Explica el jurament que feia el rei als aspirants a cavallers abans d'armar-los.

Capítol LX

Tirant derrota un cavaller que l'havia reptat i li perdona la vida honrosament.

Capítol LXI

Un altre cavaller repta Tirant per un fermall que li havia donat una dama.

Capítol LXII

El cavaller envia una carta a Tirant reptant-lo a mort.

Capítol LXIII

Tirant demana consell a un rei d'armes sobre com respondre al reptament.

Capítol LXIV

El rei d'armes l'aconsella acceptar el combat sense por ja que ell és el defensor.

Capítol LXV

El cavaller retador estableix les condicions: combat a mort amb dagues i sense armadures.

Capítol LXVI

El rei d'armes, com a jutge de la batalla, amonesta als dos cavallers. Tirant i el Senyor de les Vilesermes es preparen per a la batalla. El rei d'armes els demana que facin les paus, però el Senyor de les Vilesermes s'hi nega.

Capítol LXVII

Té lloc la batalla. Tirant i el Senyor de les Vilesermes lluiten ferotgement. S'infereixen nombroses ferides i perden molta sang. Finalment, Tirant mata al Senyor de les Vilesermes clavant-li la punta de l'atxa al pit.

Capítol LXVIII

Els jutges declaren a Tirant guanyador de la batalla i li donen la glòria. Es decideix enterrar el Senyor de les Vilesermes amb honors de cavaller mort en batalla.

Capítol LXIX

Quatre cavallers germans d'armes arriben a la cort del rei d'Anglaterra disposats a fer batalla. Porten quatre lleons i es comuniquen per escrit. El rei els ofereix hospitalitat però ells la refusen.

Capítol LXX

El segon cavaller lliura un escrit al rei on explica les condicions per fer les batalles. Hi ha quatre escuts amb el nom d'Amor, Valor, Honor i Menysvaler. Qui toqui cada escut haurà de fer la batalla segons les condicions corresponents.

Capítol LXXI

El tercer cavaller lliura un altre escrit al rei amb més detalls de les batalles. Qui toqui l'escut d'Amor haurà de fer la batalla a cavall, qui toqui Honor sense escut, qui Valor amb atxa i punyal i qui Menysvaler amb llança i daga.

Capítol LXXII

Tirant entra al camp i lluita contra els tres cavallers, un rere l'altre. Els venc a tots, resultant molt ferit. Tirant demostra ser molt destre i resistir bé la fatiga.

Capítol LXXIII

Tirant lluita contra el quart cavaller. Després d'una dura batalla, aconsegueix vèncer-lo i el cavaller es dona per vençut. Tirant agraeix a Déu la victòria.

Capítol LXXIV

El cavaller Vilafermosa desafia Tirant a una batalla a ultrança per complir la voluntat d'una dama. Tirant accepta la batalla tot i estar malferit.

Capítol LXXV

Una donzella acusa Tirant de traïdor davant del rei per haver mort dos reis y dos ducs. Es revela que els quatre cavallers eren dos reis y dos ducs.

Capítol LXXVI

Tirant nega les acusacions y demana ser jutjat. Diu que va lluitar lícitament sense saber qui eren. El rei y els jutges el troben innocent.

Capítol LXXVII

Arriba una carta de Kirieleison de Muntalbà reptant Tirant a batalla per venjar la mort dels dos reis y acusant-lo de traïdor.

Capítol LXXVIII

El rei d'Anglaterra organitza un funeral solemne pels dos reis y dos ducs a l'església de Sant Jordi. Tirant demana anar-hi armat per salvar el seu dret, ja que ell els va matar lícitament.

Capítol LXXIX

Tirant respon a la carta negant les acusacions y acceptant la batalla com a defensor. Retreu a Kirieleison no haver vingut personalment.

Capítol LXXX

El rei d'armes y la donzella tornen amb la resposta. Kirieleison de Muntalbà parteix cap a Anglaterra per la batalla.

Capítol LXXXI

Arriba Tomàs de Muntalbà, germà de Kirieleison, y repta Tirant per venjar al seu germà y als dos reis. Tirant accepta la batalla.

Capítol LXXXII

Té lloc la batalla. Després d'una dura lluita, Tirant aconsegueix vèncer y obliga a Tomàs a retirar les acusacions.

Capítol LXXXIII

Tirant fa una oració donant gràcies a Déu per la victòria y demanant que l'allunyi del pecat y li doni forces per defensar la fe catòlica.

Capítol LXXXIV

Treuen a Tirant amb honors y al cavaller vençut l'expulsen a revers y el condemnen com a perjur.

Capítol LXXXV

S'explica la institució per part del rei d'Anglaterra de l'Orde de la Garrotera y les seves cerimònies y honors.

Capítol LXXXVI

Es detalla el jurament que han de fer els cavallers, guardant secret les coses de l'Orde.

Capítol LXXXVII

Es enumeren els capítols principals de l'Orde, com no desnaturar-se del rei o ajudar a dones y pubilles.

Capítol LXXXVIII

En aquest capítol el rei d'Anglaterra va anar amb tots els estats a l'església de Sant Jordi per fer unes noves exèquies als dos reis i als dos ducs que havien mort en combat amb Tirant. Tirant va demanar anar armat darrere d'ells fins que els possessin a la tomba, ja que ell els havia mort en combat just.

Capítol LXXXIX

Tirant va enviar una carta de resposta a Kirieleison de Muntalbà acceptant el seu repte a combat a mort. Li va dir que no tornés a escriure, sinó que vingué personalment a combatre's amb ell.

Capítol XC

El cavaller Kirieleison de Muntalbà i la donzella que l'acompanyava van tornar a Anglaterra amb la resposta de Tirant. Quan Kirieleison va veure els escuts de Tirant sobre els dels dos reis, es va enfadar molt, els va llençar a terra i va colpejar el tabernacle fins que el van haver d'apartar. La ràbia el va matar instantàniament.

Capítol XCI

El germà de Kirieleison, Tomàs de Muntalbà, en assabentar-se de la mort del seu germà, va anar també a Anglaterra i va reptar Tirant per venjar la mort dels dos reis, del seu germà i del rei que el va criar. Tirant va acceptar el repte.

Capítol XCII

Explica la dura batalla entre Tirant i Tomàs de Muntalbà. Després de molt de combat, Tirant va aconseguir vèncer a Tomàs de Muntalbà, que es va haver de rendir i desdir-se públicament del crim de traïció contra Tirant.

Capítol XCIII

Després de la batalla, Tirant va fer una oració donant gràcies a Déu per la victòria obtinguda.

Capítol XCIV

Van treure Tirant del camp amb molta honor i van donar sentència de traïdor contra Tomàs de Muntalbà. Així Tirant va quedar net de l'acusació de traïció.

Capítol XCV

Explica com Tirant, el rei de Sicília i Felip de França van partir cap a Terra Santa en dues galeres venecianes que havien arribat a Rodes.

Capítol XCVI

Tirant contracta un mariner perquè cremi la nau del capità dels genovesos, que estava molt a prop de la costa. El mariner lliga una gúmena des de terra a l'anella del timó de la nau per subjectar-la. Després omple una barca de llenya, tea i oli, li cala foc, i la impulsa cap a la nau del capità. La barca s'hi encasta, i el foc es propaga ràpidament. Molts genovesos moren cremats o ofegats en no poder fugir a temps. El Soldà, en veure la nau cremada, decideix aixecar el setge i abandonar l'illa, ja que tem que els de Rodes dominin tècniques navals que els genovesos no poden entendre. Tirant recompensa generosament el mariner.

Capítol XCVII

Un alcadí renya durament al Soldà per haver abandonat el setge de Rodes només per una nau cremada. L'acusa de covardia, d'aliar-se amb els genovesos que no són amics dels moros ni dels cristians, i de portar la deshonra a tots els moros. Declara que mereix morir com un home celerat, i l'executen d'una mort vergonyosa. Elegeixen un nou Soldà, que organitza una armada per envair Grècia.

SEGONA PART: Tirant a Sicília i a l'illa de Rodes

Capítol XCVIII

Després d'haver estat uns dies acomiadant-se de l'ermità, que els havia acollit tan bé, Tirant i tots els seus companys prenen finalment el camí de tornada cap a la seva terra natal, Bretanya. Abans de partir, per agraïment, deixen provisions suficients perquè l'ermità estigui proveït per a tot un any: gallines, capons, carbó, llenya i tot el necessari per no haver de sortir de la seva ermita. Quan arriben a Bretanya, el duc els rep amb grans honors i celebracions, en especial a Tirant, pel qual sent gran admiració per les seves nombroses gestes cavalleresques. Estant un dia parlant de les notícies de la cort, arriben uns cavallers explicant la greu situació del Gran Mestre de Rodes i els Hospitalers, assetjats pels musulmans i a punt de perdre la ciutat. El Duc mostra immediatament la seva disposició a organitzar un exèrcit per anar en ajuda del Mestre, oferint fins a dos-cents mil escuts del seu patrimoni personal.

Capítol XCIX

Vist que el duc de Bretanya no pot ajudar ràpidament al Mestre de Rodes, Tirant decideix armar una nau pel seu compte per portar queviures a la ciutat assetjada. Per acompanyar-lo s'ofereix secretament Felip, el fill menor del rei de França, a qui el monarca gairebé ignora. Felip vol buscar glòria lluny de la cort com a cavaller. Amb Tirant al capdavant de l'expedició, salpen de Bretanya però una tempesta els desvia fins a Sicília. Aprofitant l'escala, Felip coneix la bella filla del rei de Sicília i s'enamora bojament d'ella. Per unir les cases reials de França i Sicília, es comença a parlar de la possibilitat d'un matrimoni entre els dos joves. Mentrestant segueixen els preparatius per salpar cap a Rodes.

Capítol C

La nau de Tirant, carregada de queviures, aconsegueix arribar a la ciutat de Rodes entrant a tot risc al port, on l'esperen nombroses naus genoveses que assetgen la ciutat per mar. El vaixell de Tirant, gràcies a la seva gran mida i bones veles, passa entre les naus enemigues que no aconsegueixen

aturar-lo. Finalment entra al port, per l'alegria dels rodanesos. El Mestre i els Hospitalers, a punt de morir de fam, reben els aliments com un do del cel. Ràpidament Tirant organitza el repartiment de menjar a tota la població. Primer alimenta al Mestre i els seus cavallers, després reparteix farina, forment, oli, carn salada i altres provisions bàsiques a cada casa segons els seus habitants, assegurant el sustento de tots els rodanesos.

Capítol CI

En saber que Tirant ha aconseguit arribar a la ciutat assetjada, el rei de Sicília li demana poder amagar-se al seu vaixell per salpar en secret cap a Jerusalem sense ser recognoscut. Vol aprofitar el viatge per visitar el Sant Sepulcre. Tirant accepta portar-lo encobert. Per dissimular la seva absència

Capítol CII

Es detallen novament les astutes accions del mariner contractat per Tirant per cremar la nau capitana dels genovesos. Va lligar una gúmena al timó, després va calar foc a una barca plena de materials inflamables i la va llençar contra el vaixell genovès, propagant ràpidament l'incendi que va acabar amb la nau i provocà la fugida dels musulmans.

Capítol CIII

L'alcaladí i els nobles moros culpen al Soldà de covard i traïdor per aixecar el setge, i l'executen vergonyosament. Trien un de nou, que prepara l'atac a Grècia amb armada i exèrcit per venjar l'humiliació de Rodes.

Capítol CIV

Explicació de com Tirant i els seus, en comiat de l'ermità que els havia tractat tan bé, el proveeixen amb queviures i provisions per a un any abans de tornar a Bretanya, on són rebuts amb gran honor.

Capítol CV

Detalls de com Felip s'amaga al vaixell de Tirant per cercar glòria militar lluny de França. De camí a Rodes s'aturen a Sicília, i Felip coneix i s'enamora de la bella filla del rei. Es parla de la possibilitat d'un enllaç matrimonial entre ambdós.

Capítol CVI:

La nau carregada de provisions de Tirant arriba a Rodes, superant els obstacles dels genovesos i els musulmans. El vaixell arriba al moll, salvant la ciutat de la fam i la desolació. Tirant distribueix els aliments amb eficàcia i organització, alimentant primer el Mestre i els cavallers i després garantint que tothom rebi el necessari.

Capítol CVII A

El rei de Sicília demana a Tirant que el transporti a Rodes en el seu vaixell per fer un pelegrinatge discret a Jerusalem. Amb enginy, el rei simula un viatge a Roma per ocultar la seva veritable destinació. De nit, s'embarquen a la nau de Tirant i salpen sense ser descoberts, evitant les sospites sobre el parador del rei.

Capítol CVII B

En aquest capítol, l'escena comença amb lloances i reconeixement cap a Tirant lo Blanc. La gent li expressa la seva gratitud per les seves nobles gestes i conquestes, com la lliberació de Jerusalem. Li demanen que accepti el tresor de la ciutat com a recompensa per les seves accions, ja que no tenen prou com a premi per la seva bondat. Tirant accepta l'oferta amb paraules de gràcies i humilitat, demostrant la seva valentia i noblesa com a cavaller. Aquesta escena ressalta els èxits i la generositat del protagonista en la història.

Capítol CVIII

Tirant lo Blanc expressa la seva gratitud per l'ajuda que ha rebut i parla sobre la seva missió de socórrer i subvenir a la Religió. Ofereix tots els seus drets i possessions com a premi per la seva ajuda, però el Mestre insisteix que ha de prendre tot el que li pertany com a recompensa. Tirant accepta i crida a trompetes per anunciar la seva acceptació. Després, partixen cap a Jerusalem i fan parada a Alexandria, on Tirant compra la llibertat de molts catius crestians. Finalment, arriben a Rodes amb els catius i Tirant decideix vestir-los i proporcionar-los roba nova. La generositat de Tirant és el tema central d'aquest capítol.

Capítol CIX

En aquest capítol, la història comença amb Tirant lo Blanc, Felip i els ambaixadors francesos sent rebuts amb una gran celebració després de la seva arribada a Sicília. El Rei de Sicília atorga el matrimoni de Felip amb la Infanta Ricomana i Felip rep generoses ofertes de regals i diners. La Infanta està preocupada pel matrimoni, i planeja provar Felip per veure si és un home degut al seu compromís amb Tirant. Felip es prepara per a la celebració i s'assegura que la seva roba estigui impecable, però la Infanta intenta burlar-se'n fent-lo caure a l'aigua. Tirant intenta fer-lo passar pel joc i riu dels desitjos curiosos de Felip sobre l'amor. Tot i que la Infanta està preocupada pel matrimoni amb Felip, Tirant li ofereix paraules de suport i consolació, afirmant que Felip la veritablement estima i no ha de temer res. Finalment, després d'una petita disputa, la Infanta mostra signes de conformitat amb el matrimoni.

Aquest capítol revela les dinàmiques entre els personatges i les tensions que envolten el matrimoni de Felip i la Infanta, al mateix temps que ofereix un toc d'humor a través del personatge de Felip.

Capítol CX

En aquest capítol de "Tirant lo Blanc," Tirant i l'Infanta mantenen una conversa, on Tirant elogia Felip, un jove cavaller. L'Infanta expressa la seva inquietud per la relació de Felip amb altres donzelles. Més endavant, es menciona un episodi en què un filòsof és involucrat en un enfrontament amb un rufià. També es revela que Felip és presoner, i el filòsof intervé per ajudar-lo en una qüestió sobre un cavall. Posteriorment, el filòsof prediu que Felip serà un rei valent i morirà com un monarca. L'Infanta decideix posar a prova a Felip i comprova la seva sabiduria i comportament. Tirant també es menciona breument al final del capítol, indicant que la Infanta vol veure'l l'endemà.

Capítol CXI

L'Infanta i Tirant tenen una conversa on ella expressa el seu consentiment al matrimoni amb Felip, el seu futur marit. La Infanta diu que està disposada a acceptar el matrimoni, i Tirant s'ofereix a parlar amb el Rei per assegurar que es compleixi aquesta unió. El Rei accedeix a aquesta sol·licitud i demana a Tirant que vagi a parlar amb la Infanta. Aleshores, Tirant i Felip tenen una conversa privada on Tirant demana permís per besar la Infanta com a senyal de la seva fe envers ella i el matrimoni. La Infanta accepta i Tirant realitza aquesta acció. La Infanta expressa el seu desig que Felip sigui feliç al seu costat. Després, Felip i Tirant tenen una petita disputa amorosa, i les donzelles els reconcilien. La Infanta és vestida amb esplendor per a la cerimònia de la boda, i la celebració es

realitza amb gran solemnitat, incloent torneigs, danses i altres festes que duren vuit dies. L'Infanta està molt contenta amb la unió amb Tirant i Felip i mai oblidarà aquest esdeveniment.

Capítol CXII

Després de les festes de les bodes, el rei de Sicília decideix aportar suport al rei de França per a una causa determinada. S'armen deu galeres i quatre naus grosses, i Tirant compra una galera per al seu ús personal. Acompanyat per Felip i l'infant de Sicília, es troben amb altres fustes a Còrsega i després naveguen fins a Trípol de Síria. Un cop allà, Tirant puja a la nau del rei, demana permís per fer un vot i, després d'obtenir-ne l'aprovació, pronuncia aquest vot davant del Rei durant una cerimònia religiosa.

Capítol CXIII

Diversos cavallers completen els seus vots en arribar a terra després de l'atac als moros a Trípol. Amb valentia i determinació, es llancen a la batalla. Després de la victòria, l'atenció es centra en Tirant lo Blanc i Ricard lo Venturós, dos cavallers excepcionals. Ricard vol compartir l'honor de ser el primer en arribar a terra i complir el seu vot amb Tirant. Discuteixen sobre aquesta qüestió, i finalment, Tirant acaba complint el seu vot amb valentia i determinació. El Rei i altres observadors els atorguen gran glòria i honor per les seves accions. La situació posa de manifest la virtut i l'esperit de cavalleria dels personatges.

Capítol CXIV

Ricard, amb humilitat, demana que es decideixi qui és el millor cavaller entre ell i Tirant lo Blanc. Ricard posa un guantlet com a desafiament per a Tirant. Després, el rei de França s'assabenta de la situació i decideix observar l'enfrontament. Tirant i Ricard s'enfronten, però Tirant cau a un fossat, i Ricard el treu d'allà i demana perdó per la seva acció. Aquest gest d'humilitat i amistat fa que Tirant i Ricard es reconciliïn i esdevinguin grans amics.

Després de molts esdeveniments, com la presa de la ciutat de Tunis i la celebració de noces, Felip, fill del rei de França, sol·licita que Tirant l'acompanyi de tornada a Sicília, on havia d'acompanyar la seva esposa, la filla del rei de Sicília. Tirant, seguint les ordres del rei i la reina, accepta acompanyar Felip. Amb les galeres preparades, parteixen cap a Sicília, on són rebuts amb alegria. Tirant i Felip romanen a Sicília per acompanyar Felip a la seva esposa i es reuneixen amb el rei de Sicília i altres membres de la família real.

TERCERA PART: Tirant a L'imperi Grec

Capítol CXV

L'emperador de Constantinoble envia una carta al rei de Sicília demanant que li envii Tirant el Blanc perquè l'ajudi contra els turcs, que han conquerit gran part del seu imperi. Destaca les moltes proeses i victòries de Tirant.

Capítol CXVI

El rei de Sicília demana a Tirant el Blanc que ajudi l'emperador de Constantinoble en la lluita contra els turcs, tot i que no hi està obligat. Tirant accedeix per complaure al rei.

Capítol CXVII

Quan Tirant el Blanc arriba a Constantinoble, l'emperador l'acull amb honors i l'anomena capità imperial, tot i que Tirant al·lega que no es mereix tal càrrec. L'emperador insisteix.

Capítol CXVIII

Tirant el Blanc queda meravellat per la bellesa de la filla de l'emperador, la princesa Carmesina. Sent que s'ha enamorat només de veure-la.

Capítol CXIX

En adonar-se que Tirant està enamorat de la filla de l'emperador, Diafebus el consola dient-li que l'amor és natural i que ha de controlar els seus sentiments per no perjudicar la seva fama.

Capítol CXX

Tirant es lamenta del seu amor per la princesa Carmesina, tem que no sigui correspost i pensa que potser la millor solució és morir. Diafebus intenta animar-lo.

Capítol CXXI

Diafebus aconsella a Tirant que sigui valent i manifesti el seu amor a la princesa Carmesina amb determinació, ja que els precs tímids són sovint ignorats. L'anima a lluitar per conquerir el seu amor.

Capítol CXXII

L'emperador explica en un consell que els turcs han derrotat les tropes del duc de Macedònia i ara assetgen una ciutat. Demana a Tirant que surti al rescat el més aviat possible.

Capítol CXXIII

Tirant respon a l'emperador que partiran en sis dies amb tot l'exèrcit per anar a lluitar contra els turcs i salvar la ciutat assetjada. Demana informació sobre el nombre d'enemics que s'enfrontaran.

Capítol CXXIV

Quan un cavaller aconsella fer sacrificis als déus abans de la batalla, l'emperador el reprèn dient que això seria idolatria, ja que el pagament ha acabat amb l'arribada de Jesús. La seva filla recolza l'emperador.

Capítol CXXV

La princesa Carmesina adverteix en secret a Tirant que tingui compte amb el duc de Macedònia, que és molt gelós i l'podria intentar matar. Li demana que expulsi els turcs de l'imperi grec.

Capítol CXXVI

Quan l'emperador nota a Tirant una mica trist, aquest li explica que és per un sospir que va fer l'emperadriu, que li va provocar molta pena. L'emperador se'l creu i el consola.

Capítol CXXVII

La princesa Carmesina demana a Tirant que li expliqui quina dona estima tant com per estar malalt d'amor. Tirant li confessa que és ella mostrant-li un mirall. La princesa queda molt feliç.

Capítol CXXVIII

Tot i estar molt contenta per la declaració d'amor de Tirant, la princesa Carmesina el renya per no haver-li guardat el respecte degut i recorda que ella és l'hereva de l'imperi.

Capítol CXXIX

Tirant s'excusa dient que l'amor és molt poderós i que no ha pogut evitar enamorar-se d'ella en veure la seva bellesa. Es disculpa per haver-s'hi declarat, però diu que si mor, que li facin posar "Aquí jau Tirant lo Blanc, que morí per molt amar."

Capítol CXXX

La princesa Carmesina, commoguda per les paraules de Tirant, li demana perdó i li assegura que l'estima molt. Li demana que no es faci mal i que ella el correspon.

Capítol CXXXI

Un missatger informa l'emperador que els turcs han derrotat les seves tropes i assetgen la ciutat on és el duc de Macedònia. L'emperador demana a Tirant que surti de seguida a socórrer la ciutat.

Capítol CXXXII

Quan aconsellen a l'emperador que enviï la seva filla Carmesina amb la seva germana a Hongria per protegir-la, ella s'hi nega i diu que prefereix morir al costat del seu pare.

Capítol CXXXIII

L'emperador acomiada Tirant, que surt cap al camp de batalla. Li demana que expulsi els turcs de l'imperi grec i li dona 30.000 ducats. Tirant parteix amb tot l'exèrcit.

Capítol CXXXIV

Tirant envia dos nobles com ambaixadors al duc de Macedònia perquè comparteixi els tresors capturats al camp dels turcs. El duc es nega arrogantment.

Capítol CXXXV

El soldà envia una carta a Tirant demanant treva i oferint or i plata a canvi d'alliberar el seu cunyat, que ha fet presoner. Volen sis mesos de treva.

Capítol CXXXVI

L'ambaixador del soldà demana a Tirant sis mesos de treva a canvi d'alliberar el seu cunyat i altres presoners. Apel·la al cavaller perquè ho concedeixi.

Capítol CXXXVII

Tirant respon que alliberarà el cunyat del soldà i 40 presoners més, però diu que ha de consultar si concedeix la treva o no. Nega que ho faci per rescat.

Capítol CXXXVIII

Tirant respon als ambaixadors del Soldà i el Gran Turc dient que l'Emperador mereix ser senyor de tots els reis per la seva dignitat i humanitat. Acusa al Soldà i al Gran Turc d'haver conquerit gran part de l'Imperi injustament. Demana als ambaixadors que portin el seu missatge dient que els farà fora de l'Imperi en sis mesos si juren retornar les terres conquerides. Nega que el seu desig de guerra sigui per supèrbia, sinó per defensar la bona causa de l'Emperador.

Capítol CXXXIX

El Prior de Sant Joan explica a l'Emperador que el Gran Mestre de Rodes envia 2000 homes a Tirant per 15 mesos, en reconeixement per haver-los ajudat abans. El Prior lloa les moltes virtuts de Tirant. L'Emperador agraeix al Mestre el gest. Demana on és Tirant, i el Prior diu que assetjant una fortalesa. L'Emperador demana que proveeixin el camp de queviures.

Capítol CXL

El Prior arriba al camp i explica a Tirant que el Gran Mestre li envia reforços per la seva fama de cavaller virtuós que socorre als desemparats. Diu que volen estar sota el seu comandament. Tirant agraeix el gest.

Capítol CXLI

En un consell, el rei d'Egipte diu als altres que han perdut per no saber fer la guerra. Proposa dividir les forces per atrapar a Tirant entre dos focs. El Soldà hi està d'acord però vol que cadascú porti la meitat de l'exèrcit. Així ho acorden.

Capítol CXLII

Abdal·là Salomó demana a Tirant pietat pels turcs assetjats, que pateixen fam. Diu que si els perdona la vida, Tirant serà gloriós fins i tot entre els enemics. Tirant respon que no pot perdonar-los per l'ofensa a l'Emperador. Però vista la seva humilitat, perdona la vida a 20 presoners inclòs Abdal·là.

Capítol CXLIII

Abdal·là dóna consells a Tirant i als senyors cristians sobre com han de comportar-se. Els diu que estimin la pau, la justícia, la templança i la misericòrdia. Que l'Emperador ha de ser compassiu i evitar la supèrbia. Que Tirant ha de seguir sent virtuós. I que tots han de servir al proïsme i a Déu.

Capítol CXLIV

Els senyors cristians, impressionats pels savis consells d'Abdal·là, demanen a Tirant que el perdoni. Tirant hi accedeix i perdona a ell i 20 presoners més. Abdal·là marxa agraït.

Capítol CXLV

El Conestable explica a l'Emperador les moltes virtuts de Tirant: la seva sol·licitud, liberalitat, valentia, alegria, cortesia... Destaca la seva cura pels malalts i el bon ordre que imposa al camp. Informa de les baixes cristianes a la batalla. L'Emperador queda molt satisfet de Tirant.

Capítol CXLVI

L'Emperador jutja els cavallers cristians que han lluitat pels turcs. Els declara traïdors, els degrada de l'orde de cavalleria, i els empresona. Un d'ells mor de pena en el judici. L'Emperador penja els seus escuts cap per avall arreu en senyal d'infàmia.

Capítol CXLVII

Estefania escriu un albarà donant a Diafebus el ducat de Macedònia, 110.000 ducats, joies valorades en 83.000 ducats, i el seu cos. Ho signa amb la seva sang com a prova d'amor sincera.

Capítol CXLVIII

Diafebus es acomiadat per tornar al camp. La Princesa li dóna diners per a Tirant i li demana que li porti moltes recomanacions. Diafebus es comiadat també per Estefania amb llàgrimes. De camí al camp es creua amb reforços sicilians que pregunten per Tirant. Se'n va ple de joia.

Capítol CXLIX

Diafebus i Tirant es reconcilien gràcies a una carta d'Estefania. Tirant s'alegra de saber que l'Emperador i la Princesa són propers al camp. Envia a Hipòlit a informar-los.

Capítol CL

El rei d'Egipte envia una carta a Tirant reptant-lo a combat singular per complir un vot. Diu que la dama de Tirant és inferior a la seva. L'acusa de cobardia i traïció en les batalles anteriors. El repta a mort o presó.

Capítol CLI

Tirant demana consell sobre com respondre al rei d'Egipte. Els senyors li aconsellen dir que estima la Princesa Carmesina, que supera a qualsevol altra. Li aconsellen acceptar el combat per defensar el seu honor.

Capítol CLII

Tirant respon dient que la Princesa és superior a la del rei d'Egipte. Nega les acusacions de traïció. L'acusa de deshonrar-se amb el vot que ha fet. Accepta el combat singular a mort per defensar el seu honor.

Capítol CLIII

El duc de Macedònia acusa a Tirant de no ser lleial i voler combatre temeràriament contra tot consell. L'insulta dient que ven els cristians als turcs. Tirant respon que ell mai ha comès traïció ni deshonor.

Capítol CLIV

Tirant respon al duc negant les seves acusacions. L'acusa d'haver causat moltes morts imprudentment a batalles passades. Diu que ell no ha buscat ser capità però que lluitarà amb lleialtat. Els altres senyors donen suport a Tirant i amenacen al duc.

Capítol CLV

Abans de la batalla, Tirant fa una oració als cavallers recordant-los la seva causa justa. Els demana valentia i que recordin les dones que els miren. Els diu que si guanyen seran amos de tot l'Imperi.

Capítol CLVI

El Soldà ordena la seva gran host en vàries línies. Comença la batalla. És molt cruenta i dura tot el dia. Tirant lluita heroicament matant molts enemics.

Capítol CLVII

Després de la batalla, Diafebus i Tirant es reconcilien gràcies a una carta d'Estefania que temia per la vida de Diafebus. Tirant s'alegra de saber que l'Emperador i la Princesa són a prop. Els envia a Hipòlit que torna amb un salconduit de la Princesa.

Capítol CLVIII

Si amor hagués alguna cosa de certenitat, jo, vençuda, te prego, per amor, que m'informis de la teva sort, ja que l'ofensa de la teva Estefania és que, després de la batalla, no m'has saludat, amb l'esperança que jo tenia en tu. Certament, l'amor és quelcom que omple una persona d'ansietat i jo tenia més esperança en tu en temps passats. Tu sovint prenies plaer en les meves nobles accions. Tot i que jo no pugui parlar, si ets viu, les meves llàgrimes et movindran a la compassió, les quals veuràs en aquesta carta, però les llàgrimes, o taca en les paraules, han de semblar-se a les paraules, i les meves paraules no tenen sentit. No sóc mereixedora que la meva mort sigui causa de la teva, ja que tenia la intenció de lluitar contra l'amor i no sotmetre'm a la culpa. No obstant això, les paraules del vell poderós m'arribaren dient que tu estaves mort, i no vaig poder evitar que els meus ulls vessessin llàgrimes doloroses davant de la seva majestuositat. La vergonya ha deixat rastres al meu rostre; per això, et prego, que ets el meu senyor, que vinguis aviat. I si estàs més enllà de la mort, obliga'm a unir-me a tu en la mort, i en la meva tomba es llegirà: "Causa odiada". I a causa d'aquesta paraula i semblança, es sabrà que he mort per amor a tu.

Capítol CLIX

Diafebus envia un home fidel a trobar Tirant amb una carta de Estefania. Tirant rep la carta amb alegria y demana notícies sobre l'Emperador i la Princesa. Diafebus explica la batalla y les ferides de Tirant. La Princesa mostra preocupació per les ferides de Tirant y Diafebus l'assegura que no són mortals. Després, Diafebus informa sobre les baixes en la batalla y l'Emperador recompensa Tirant pel seu honor envers els morts y els caiguts.

Tirant es recupera de les ferides y supervisa la seguretat de la ciutat y el camp. El Soldà y los supervivents se refugien a Bellpuig. Ciprès de Paternò es enviat per obtenir noves y informa dels horribles danys a l'exèrcit turc. Tirant se'n va amb una partida y l'Emperador conquerix molts territoris. Tirant està millor y envia missatges a la Princesa.

Hipòlit es presenta davant la Princesa, besant-li la mà y demanant guiatge per Tirant. La Princesa li recorda que Tirant ja té l'autoritat per prendre decisions y demana per què necessita aquest guiatge. Hipòlit retorna amb Tirant y insisteix en demanar el guiatge. La Princesa finalment accedeix y proporciona un document que el Capità sol·licita.

Hipòlit s'agenolla davant la Princesa Estefania y li demana guiatge per Tirant. La Princesa es mostra perplexa, ja que creu que Tirant ja té prou autoritat. Hipòlit torna amb Tirant y insisteix en la seva sol·licitud. Finalment, la Princesa cedeix y redacta un document que Tirant havia demanat.

Capítol CLX

En aquest capítol, la princesa Carmesina concedeix un salconduit a Tirant perquè pugui visitar-la amb seguretat al castell de Malveí. Quan Tirant arriba al castell, troba la princesa i li reclama que li respecti el salconduit, acusant-la d'haver-lo empresonat cruelment. La princesa li respon que no l'ha fet presoner i que pot anar i venir lliurement. Parlen de l'emperador i dels ducs morts en batalla. La

princesa convida Tirant a anar l'endemà a veure l'emperador, que fa dies que combat una ciutat sense poder prendre-la.

Capítol CLXI

La princesa dóna a Tirant un salconduit perquè pugui visitar-la al castell de Malvei amb seguretat. Quan Tirant arriba, acusa la princesa d'haver-lo fet presoner, però ella li diu que pot anar i venir lliurement. Parlen de l'emperador i dels nobles morts a la batalla. La princesa convida Tirant a visitar l'endemà l'emperador, que fa dies que assetja una ciutat sense poder prendre-la.

Capítol CLXII

La princesa respon a Tirant, dient-li que la seva petició és massa arriscada i que no és honorable per a ella accedir-hi. Li diu que no obliidi el seu honor i la seva fama, i que les seves paraules són enganyoses. L'adverteix que no confongui l'amor amb el desig i li recorda la promesa que li va fer en partir, que complirà la seva paraula si Déu li concedeix la gràcia de tornar viu.

Capítol CLXIII

Plaerdemavida explica a la princesa un somni on veia Tirant i el Conestable entrant d'amagat a la cambra de la princesa de nit. Descriu detalladament com la princesa i Tirant s'abraçaven i besaven, i com després Tirant feia el mateix amb Estefània. Plaerdemavida es lamenta de no participar també en els besars. Quan arriba el dia, veu la princesa y Estefània cansades y amb senyals d'haver perdut sang durant la nit. Sospita que el somni pot haver estat real.

Capítol CLXIV

Tirant demana consell als mariners sobre si podrien vèncer la gran armada del Gran Caramany i del rei de l'Índia. Els mariners li responen que els turcs tenen una flota molt superior i que seria un gran risc enfrontar-s'hi directament. Un d'ells, Galançó, li suggereix d'enviar naus lleugeres per atacar les naus turques per darrere i crear pànic entre ells. Tirant segueix el seu consell.

Capítol CLXV

Després de capturar el Gran Caramany y el rei de l'Índia, Tirant els parla afablement dient que han estat vençuts per lluitar amb una causa injusta contra l'Imperi Grec. Els diu que l'emperador els perdonarà la vida per clemència, no pas pels seus mèrits. Els insta a acceptar la derrota amb paciència.

Capítol CLXVI

El Gran Caramany respon a Tirant dient que prefereix la mort a la servitud. Es lamenta d'haver hagut de lliurar la seva vida a Tirant y es nega a fer reverència a l'emperador. Jura venjança si algun dia recupera la llibertat. Diu que els cavallers del seu regne són tan virtuosos com els francesos.

Capítol CLXVII

Tirant replica al Gran Caramany recordant-li com es va rendir a ell y va acceptar ser el seu presoner. Li retrau haver matat cruelment la seva pròpia filla llançant-la al mar. Diu que li va perdonar la vida per compassió quan la raó demanava castigar-lo durament. L'insta a acceptar la derrota amb paciència.

Capítol CLXVIII

Els del camp escriuen una carta suplicant a Tirant que torni, ja que sense ell han perdut l'esperança y l'ànim. Diuen que no volen tornar a la batalla sense la seva presència, ja que estimen més perdre la fama que la vida. L'anomenen el seu Messies y l'única esperança de defensa que els queda.

Capítol CLXIX

L'emperador rep la carta dels del camp demanant que els enviï Tirant. Dubta si mostrar-la a Tirant immediatament o esperar que es recuperi totalment de les ferides. Al cap de tres dies decideix donar la carta a la seva filla Carmesina perquè la hi faci arribar y li demani que marxi al camp tan aviat com pugui.

Capítol CLXX

Carmesina li dóna la carta a Tirant y li demana que torni al camp, ja que la seva presència infondrà temor als turcs y els permetrà obtenir la victòria. Tirant s'ofereix a complir qualsevol ordre de l'emperador y la princesa. Carmesina el renya dient que les seves paraules amoroses el deshonen a ell y a ella.

Capítol CLXXI

Tirant respon que s'ha d'absentar contra la seva voluntat y que no hi ha major dolor que estar separat d'ella. Es lamenta del patiment que li provoca el seu amor no correspost. Li demana que accepti casar-se amb ell o que el mati per acabar amb el seu turment. Es postra als seus peus implorant que li concedeixi la seva gràcia.

Capítol CLXXII

Carmesina replica dient a Tirant que amb les seves paraules només aconsegueix augmentar les flames del desig. L'adverteix que no confongui amor amb deshonor. L'anima a conquerir honor y glòria en comptes de perdre's en passions mundanes. Li posa exemples de grans homes que es van perdre per l'amor d'una dona.

Capítol CLXXIII

Tirant insisteix en el seu patiment y diu que l'amor que sent per Carmesina l'enlaira per damunt de tot. La lloa com la dona més virtuosa y li demana poder gaudir dels seus petons. Es dol perquè ella no l'estima com ell l'estima y es plany que sigui tan cruel amb qui tant l'ama.

Capítol CLXXIV

En saber que Carmesina s'ha desmaiada, Tirant acudeix al seu costat y li demana angoixat què li ha passat. Es lamenta pensant que ha estat a punt de perdre-la. Li diu que moriria si ella morís y que el seu amor és la raó de viure. La implora que no l'abandoni a la desesperació.

Capítol CLXXV

Carmesina li explica que s'ha desmaiada per pensar en el seu amor. Li demana que vagi primer a veure l'emperador per dissimular y que ella fingirà estar malalta perquè s'hagi de quedar. Tirant s'alegra y li besa els pits i la cara en senyal d'amor.

Capítol CLXXVI

L'emperador explica a Tirant que en veure desmaiar-se la seva filla va temer haver-la perduda. Li diu que ja està recuperada y li demana que la visiti, ja que s'alegrarà molt de veure'l. Parlen de diverses qüestions.

Capítol CLXXVII

Estefania escriu al Conestable dient-li que ha trencat la promesa de tornar aviat. L'acusa de possiblement estimar una altra dona y li diu que si és així, que posi fi al seu amor. Es lamenta del seu abandonament y diu que l'única consolació són els somnis y imaginar-se amb ell.

Capítol CLXXVIII

El Conestable respon dient que les seves mans estan ocupades en les armes y que no pot abandonar els seus deures. Nega estimar cap altra dona y li demana que no dubti del seu amor. Li recorda la nit que van passar junts y li promet anar a veure-la tan aviat com pugui deixar les seves obligacions.

Capítol CLXXIX

Plaerdemavida explica a la princesa el somni on veia Tirant y el Conestable entrant d'amagat a la seva cambra de nit. Descriu detalladament els abraçaments y petons entre la princesa y Tirant, y després entre el Conestable y Estefània. Es lamenta de no participar també. Quan arriba el dia, les veu cansades y amb senyals de sang, y sospita que pot haver estat real.

Capítol CLXXX

L'emperadriu consola Tirant dient que no permetrà que la seva filla es casi amb el Soldà. Li diu que tingui esperança, que ella y la seva filla decidiran sobre aquest assumpte sense necessitar els homes. L'anima a conquerir honor amb les armes en comptes de perdre's en passions mundanes.

Capítol CLXXXI

En la disputa entre l'emperadriu y la princesa, aquesta argumenta que la saviesa és superior a l'audàcia. Explica que la saviesa resideix a l'enteniment y permet conèixer Déu, mentre que l'audàcia resideix al cor y porta a la mort. Posar exemples de grans personatges que es van perdre per falta de saviesa.

Capítol CLXXXII

L'emperadriu replica que l'audàcia és indispensable al cavaller per conquerir honor. Posar exemples de cavallers que gràcies a la seva audàcia van aconseguir grans fites. Argumenta que el cor és superior a l'enteniment perquè dóna vida al cos, i que l'audàcia resideix al cor mentre que la saviesa a l'enteniment.

Capítol CLXXXIII

La princesa respon que la saviesa permet conèixer el bé del mal, seguir els manaments de Déu y evitar el pecat. Explica que Jesucrist es va encarnar per la seva saviesa infinita per salvar la humanitat. Diu que sense saviesa no s'aconsegueix la glòria celestial. Conclou que la saviesa és indispensable al cavaller.

Capítol CLXXXIV

L'emperadriu insisteix que sense audàcia no es pot defensar la fe ni conquerir honor. Argumenta que els màrtirs van morir amb audàcia y els confesors van assolir la glòria celestial contemplant. Conclou que l'audàcia és essencial al cavaller.

Capítol CLXXXV

L'emperador sentència que la saviesa és superior però que l'home necessita també audàcia. Determina que l'emperadriu ha de lloar d'ara endavant la saviesa per damunt de l'audàcia, y que entre mare i filla no ha d'haver-hi ressentiment.

Capítol CLXXXVI

Es llegeix la sentència de l'emperador en la disputa entre l'emperadriu y la princesa. Declara que la saviesa és superior però que l'audàcia també és necessària al cavaller. Obliga l'emperadriu a lloar d'ara endavant la saviesa per sobre de tot y a no tenir ressentiment contra la seva filla.

Capítol CLXXXVII

L'emperador organitza grans festes per rebre els ambaixadors del Soldà. Durant les festes arriben al port unes naus misterioses amb donzelles vestides de dol que busquen el rei Artús. Porten a Morgana, germana d'Artús, que està tancat en una gàgia mugrient sense recordar res.

Capítol CLXXXVIII

Morgana s'alegra enormement de trobar el seu germà Artús. L'emperador els honra a tots dos y els cavallers li bessen la mà. Artús, mentre té l'espasa Escalibor als genolls, pronuncia un discurs críptic sobre el deteriorament del món.

Capítol CLXXXIX

Es descriuen les grans festes organitzades per l'emperador en honor dels ambaixadors del Soldà. Hi ha danses, jocs d'armes y diverses activitats. El Conestable hi arriba secretament y derrota dos ducs en el joc d'armes.

Capítol CXC

Les donzelles que acompanyen Morgana expliquen a l'emperador que cerquen Artús perquè Morgana el necessita. L'emperador les porta a veure Artús, que està tancat en una gàgia embrutida sense recordar res. Morgana el reconeix ràpidament.

Capítol CXCI

L'emperador dóna la benvinguda a Morgana y li diu que té a la seva cort un cavaller anomenat Tirant que porta l'espasa Escalibor, la qual cosa fa pensar que té relació amb Artús. Morgana demana veure'l immediatament.

Capítol CXCI

Artús fa un discurs lamentant-se de veure el món degradar-se cap al vici y el mal. Diu que els reis han de predicar amb l'exemple y conduir la gent cap a la virtut. Reflexiona sobre el concepte d'honor y diu que és un do de reverència que testimonia la virtut.

Capítol CXCI

Consultada l'espasa Escalibor, Artús enumera els vuit béns de la naturalesa: llinatge, bellesa, força, agilitat, salut, vista, veu y joventut.

Capítol CXCIV

Novament consultada l'espasa, Artús explica les tretze coses que jura el rei en coronar-se: guardar amor i pau al regne, evitar malvestats, aplicar justícia igual per a tothom, usar de misericòrdia, expulsar la tirania, actuar per amor a Déu, mostrar-se bon cristià, estimar el poble, prendre decisions amb bon consell, confessar ser fill de l'Església, ser lleial als súbdits, castigar els dolents i protegir els pobres.

Capítol CXCV

Preguntat d'on procedeix l'honor, Artús respon que és un do de reverència que dóna testimoni de virtut. Explica que l'honor és diferent de la glòria i la fama. Diu que els homes volen ser honrats per semblar virtuosos.

Capítol CXCVI

Artús enumera les vuit coses que necessita el cavaller: suportar la càrrega de les armes, exercitar-se en l'ús de les armes, resistir la fam, suportar mals allotjaments, no temer la mort per la justícia, no témer vessaments de sang, capacitat d'atacar i defensar-se, i vergonya de fugir covardament.

Capítol CXCVII

Segons l'espasa, la saviesa s'aconsegueix per: oració, estudi, ensenyament d'un mestre, explicacions d'altri i experiència pròpia.

Capítol CXCVIII

Els cinc béns de la fortuna són, sempre segons l'espasa: riqueses, honors, bona muller, molts fills i gràcia de la gent.

Capítol CXCIX

Les quatre virtuts de la noblea són: claredat en les accions, veritat, coratge i coneixement.

Capítol CC

El cavaller vençut en batalla ha de pensar que la victòria ve de Déu, que Déu la pot donar també a ell, que s'ha d'humiliar, que altres grans senyors han estat vençuts, que ho mereix pels seus pecats, i que així ho ha disposat la fortuna.

Capítol CCI

El príncep deu cinc coses als seus súbdits: respectar lleis i furs, complir promeses, estimar-los segons llur rang, defensar-los fermament i no usurpar llurs béns.

Capítol CXCII

Artús, després de recuperar la memòria gràcies a la seva germana Morgana, fa un discurs sobre la necessitat dels reis de predicar amb l'exemple i conduir el poble cap a la virtut. Es lamenta de veure el món degradar-se cada cop més cap al vici i el mal.

Capítol CXCI

Consultada l'espasa Escalibor, Artús enumera els vuit béns de la naturalesa: llinatge, bellesa, força, agilitat, salut, vista, veu i joventut. L'emperador li demana més endavant quines són les virtuts de la noblesa.

Capítol CXCV

Novament consultada l'espasa, Artús explica les tretze coses que jura el rei en la seva coronació: guardar l'amor i la pau, evitar les malvestats, mantenir la justícia, usar de misericòrdia, defugir la tirania, actuar per amor a Déu, mostrar-se bon cristià, estimar el poble, aconsellar-se bé, obeir la Santa Mare Església, ser fidel als súbdits, reprimir els dolents i protegir els pobres.

Capítol CXCVI

Preguntat sobre l'origen de l'honor, Artús respon que ve del reconeixement públic de la virtut. Explica la diferència entre honor, glòria i fama. Diu que l'honor és el senyal exterior de les virtuts internes d'algú.

Capítol CXCVII

Consultada de nou l'espasa, Artús enumera les vuit coses que necessita el cavaller: suportar la càrrega de les armes, exercitar-se en el seu maneig, resistir la fam, suportar les incomoditats, menysprear la mort per la justícia, no témer vessar sang, defensar-se i ofendre els enemics, i avergonyir-se de fugir.

Capítol CXCVIII

Preguntat sobre com s'aconsegueix la saviesa, Artús respon que mitjançant l'oració, l'estudi, un bon mestratge, una bona explicació i la pràctica continuada. L'emperador li demana tot seguit pels béns de la fortuna.

Capítol CXCVIII

Artús respon que els cinc béns de la fortuna són: grans riqueses, grans honors, bona muller, molts fills i el favor de la gent. Seguidament se li demana sobre les virtuts pròpies de la noblesa.

Capítol CXCVIII

Consultant l'espasa, Artús diu que les quatre virtuts de la noblesa són: claredat en les obres, veracitat, fortalesa de cor i reconeixement, ja que la desconexença és odiosa a Déu. Cal conèixer els vassalls i servidors.

Capítol CC

Preguntat sobre quin ha de ser el pensament del cavaller vençut en batalla, Artús respon que ha de pensar que la victòria ve de Déu, que Déu la pot donar també a ell, que s'ha d'humiliar, que altres grans senyors han estat vençuts, que ho mereix pels seus pecats, i que així ha permès la fortuna girant la seva roda.

Capítol CCI

Interrogat finalment sobre les obligacions del príncep envers els seus vassalls, Artús exposa que n'hi ha cinc: mantenir lleis i furs, complir les promeses, estimar-los i honrar-los segons llur rang, defensar-los amb fermesa i no usurpar llurs béns per la força.

Capítol CCII

La reina Morgana arriba a Constantinoble en una magnífica nau plena de nobles cavallers i donzelles. Porta roba i joies riquíssimes, i diu que és germana de Tirant lo Blanc. Explica que fa anys el van segrestar uns pirates i ella l'ha estat buscant desesperadament per tot el món. Quan troba en Tirant al palau, corre a abraçar-lo plorant d'emoció. Tirant també plora en retrobar la germana que creia morta. L'Emperador els convida a sopar al seu vaixell, que està ple de tapissos daurats, canelobres i músics. Mengen en vaixella d'or i plata. La reina explica commoguda que va nèixer a Grècia i uns pirates van matar els seus pares i segrestar en Tirant, que només tenia 3 anys. Ella el va buscar incansable durant anys fins trobar-lo ara. Tirant li diu que sempre l'ha estimada encara que no la recordava. L'endemà tornen al mercat i continuen les festes.

Capítol CCIII

Enmig de la plaça plena de gent, l'Emperador, vestit amb mantell de vellut carmesí, corona d'or i ceptre daurat, respon als ambaixadors del Soldà, que porten turbant blanc. Els diu que mai consentirà que la seva filla es casi amb un infidel que no creu en Crist. Només acceptarà la pau si li tornen les terres conquerides i alliberen tots els presoners cristians. Els ambaixadors, vestits de seda verda i blava, se'n tornen cap a la tenda del Soldà enfurismats per la resposta. La gent murmura tement que la guerra seguirà.

Capítol CCIV

Tirant, el Vescomte, el Conestable Hipòlit, posen el genoll a terra davant l'Emperador. Fan vots solemnes, amb la mà sobre els Evangelis, de no menjar carn, dormir en llit ni tallar-se la barba fins a complir diverses proeses contra els moros. Tirant jura no parar fins matar un rei moro. Després dóna les seves joies daurades amb rubís i perles al moro que l'havia tirat a l'aigua, i també li dóna un ric mantell de vellut.

Capítol CCV

L'endemà, vestits de grana i or, l'Emperador i Tirant van a l'església. L'Emperador corona el Conestable Duc de Macedònia, li lliura un ceptre daurat y desplega la seva bandera amb l'àguila bicèfala. Després casa el Conestable amb Estefania, que porta un vestit blanc brodat de perles y una corona xicoteta. Fan un banquet fastuós, amb paons, faisans, lleons de pasta dolça. Dansen al so de llaüts i acordions.

Capítol CCVI

La nit de noces, Plaerdemavida posa 5 gats petits que miolen sense parar al dormitori. L'endemà l'Emperador fa un sermó alaband Tirant i dient que és el millor cavaller i digne de la Princesa. Diu que els fills nobles han de ser humils, temerosos de Déu i obedients. I que les donzelles han de ser discretes y honestes.

Capítol CCVII

A l'església, Tirant demana a l'Emperador permís per casar-se amb Estefania, però ell s'hi nega. Llavors Tirant li demana que la case amb el Conestable. L'Emperador finalment hi accedeix. Es casen sota pal·li daurat. Ella porta corona de perles y ell vesteix de vellut verd brodat d'or.

Capítol CCVIII

Es casen el Conestable i Estefania entre grans festes, amb música i balls. La nit de noces, Plaerdemavida torna a posar 5 gats petits que miolen sense parar. L'Emperador i l'Emperadriu, rient, ho senten i van al dormitori. Plaerdemavida els diu en broma que està fent gats amb la núvia.

Capítol CCIX

En una sala del palau plena de tapissos y aranyes de cristall, la Princesa diu a Tirant que no pot estimar-lo perquè vol guardar la seva honra. Li recorda plorant com la va intentar forçar al castell de Malveí. Tirant calla avergonyit.

Capítol CCX

Tirant li replica que ell mereix el seu amor pels serveis prestats. No entén per què li nega correspondència després d'haver-li promès amor etern. Li recorda tot el que ha patit per ella. La Princesa calla pensativa.

Capítol CCXI

La Princesa, vestida de dol per la mort de sa mare, li respon que una donzella prudent ha de guardar la seva honra per damunt de tot. Li demana plorant que no la tempti més amb paraules d'amor. Tirant s'agenolla i li besa la mà amb llàgrimes.

Capítol CCXII

Tirant, en una luxosa tenda de campanya plena de catifes i sedes, promet a Estefania i les donzelles casar-les ricament. La Viuda diu que ella no vol marit sinó a un home que adori dia i nit encara que sigui absent.

Capítol CCXIII

En una gran sala amb columnes de marbre, Plaerdemavida lloa a Tirant davant tothom dient que és perfecte per a la Princesa i que l'Emperador vol que es casin. La Princesa calla confosa, sense saber què dir.

Capítol CCXIV

L'Emperador entra quan parlen de Tirant i pregunta a la seva filla si el voldria per marit. Ella, ruboritzada i tremolant, respon que si venç als moros, farà el que ell mane. L'Emperador somriu satisfet.

Capítol CCXV

A la nit en una cambra daurada, la malvada Viuda diu a la Princesa que Tirant ha parlat mal d'ella i vol matar l'Emperador per robar el tresor i fugir. La Princesa plora desconsolada i s'endú gran ira contra Tirant per l'engany.

Capítol CCXVI

La Princesa es lamenta en la seva alcova de vellut pensant que Tirant l'ha deshonrada amb falses promeses i ara diu que és lletja y vulgar. Plora la pèrdua del seu gran amor. La Viuda l'escolta somrient.

Capítol CCXVII

L'endemà, en una gran terrassa, Tirant demana a la Princesa per què està trista. Ella no vol explicar-li res. Tirant li suplica d'agenollat que li digui la causa del seu dolor.

Capítol CCXVIII

La Princesa, vestida de negre en senyal de dol, li respon que callarà la seva pena. Tirant segueix insistint d'agenollat que li expliqui el motiu del seu plor. Ella no cedirà.

Capítol CCXIX

En una luxosa tenda del campament, Tirant demana a l'Emperador permís per casar el Conestable amb Estefania. L'Emperador finalment hi accedeix i se celebren les esposalles.

Capítol CCXX

L'endemà, en una cerimònia solemne a l'església i a la Font Santa, l'Emperador nomena el Conestable duc de Macedònia. El coronen i li lliuren bandes i estendards. Després hi ha jocs y torneigs a la plaça major.

Capítol CCXXI

Després de la missa en la catedral, davant l'Emperador i la cort, el frare fa un sermó ponderant les virtuts de Tirant y dient que és perfecte per a la Princesa per la seva cavalleria.

Capítol CCXXII

L'Emperador confirma el Conestable com a duc de Macedònia en una cerimònia solemne a l'església. Després hi ha festes a la plaça, on cavallers lluiten per les dones fins que l'Emperador els separa.

Capítol CCXXIII

En una luxosa cambra del palau, l'Emperador diu a Tirant y als seus parents que els estima més que a cap altre llinatge. Els ofereix terres i títols però Tirant ho refusa, dient que només vol servir-lo lealment.

Capítol CCXXIV

Tirant respon que no vol riqueses, sinó tan sols servir l'Emperador lleialment. Agraeix l'heretat atorgada al Conestable, que considera més seua que pròpia. L'Emperador lloa les seves virtuoses paraules.

Capítol CCXXV

En una tenda de seda, la Duquessa y Plaerdemavida insisteixen a Tirant que aquella nit vagi a la cambra de la Princesa. Ell s'hi nega per no forçar-la. La Duquessa diu que li parlarà per convèncer-la. Tirant dubta.

Capítol CCXXVI

La Duquessa enganya a la Princesa fent veure que està molt trista per haver promès a Tirant ajudar-lo a complir el seu desig amorós. La Princesa li diu que farà el possible per ajudar-la.

Capítol CCXXVII

La Viuda Reposada reprèn a la Princesa per voler ajudar Tirant a complir el seu desig amorós, dient que això la deshonoraria.

Capítol CCXXVIII

La Princesa li diu a Tirant que està disposada a parlar amb ell aquella nit, però sense consentir res deshonest.

Capítol CCXXIX

Plaerdemavida insta a Tirant a entrar al llit de la Princesa aquella nit i li diu que no tingui por ni vergonya.

Capítol CCXXX

Plaerdemavida amaga a Tirant en una caixa dins el retret de la Princesa. Quan la Princesa és al llit, Plaerdemavida posa la mà de Tirant sobre el cos nu de la Princesa.

Capítol CCXXXI

En caure del terrat i trencar-se la cama, Tirant es lamenta temerós de morir sense veure la Princesa.

Capítol CCXXXII

Plaerdemavida reprèn a Tirant per no haver aprofitat l'ocasió d'estar al llit amb la Princesa i amenaça de difamar-lo.

Capítol CCXXXIII

Tirant li diu que mai faria res contra la voluntat de la Princesa i demana tornar al llit per veure-la encara que sigui de lluny.

Capítol CCXXXIV

Enfadat perquè el metge va permetre que Tirant sortís malalt, el Duc mata al metge. Plaerdemavida marxa de la cort.

Capítol CCXL

Plaerdemavida demana perdó a Tirant per haver causat el seu accident. Tirant la perdona i li demana notícies de la Princesa.

Capítol CCXLI

Plaerdemavida explica a Tirant la reacció de tristesa y dolor de la Princesa en assabentar-se de la seva caiguda.

Capítol CCXLII

Tirant li demana a Plaerdemavida que porti una carta seva a la Princesa per saber la seva voluntat.

Capítol CCXLIII

En la carta, Tirant es disculpa per l'incident y diu que només vol servir y estimar la Princesa.

Capítol CCXLIV

Plaerdemavida es reuneix amb la Princesa després d'una discussió anterior. La Princesa li diu que l'estima molt y que la Viuda Reposada és qui les ha posat en contra.

Capítol CCXLV

Plaerdemavida respon que la Princesa no estima prou a Tirant malgrat els seus mèrits. Li diu que hauria d'estimar-lo més y no creure tant la Viuda Reposada.

Capítol CCXLVI

La Princesa escriu una carta a Tirant dient que l'estima molt però que està ressentida pel que va passar l'altra nit. Li diu que li perdoni y que vulgui reconciliar-se.

Capítol CCXLVII

Tirant respon a la carta dient que estima molt la Princesa y que vol reconciliar-se amb ella. Li demana que l'aculli de nou y que no el tracti amb tanta crueltat.

Capítol CCXLVIII

L'Emperadriu inicia una conversa amb Hipòlit on li insinua que està enamorat. Hipòlit li respon que només estima a ella. Això marca l'inici dels amors entre Hipòlit i l'Emperadriu.

Capítol CCXLIX

L'Emperadriu demana a Hipòlit qui és la dama que li provoca tanta pena amorosa. Ell li respon que només estima a ella.

Capítol CCL

La Princesa envia un missatge a Tirant a través d'Hipòlit dient que aniran aviat a visitar-lo y que estigui tranquil.

Capítol CCLI

Hipòlit respon a la Princesa que hauria de tractar millor a Tirant, qui tant l'estima. Li demana que el perdoni i no sigui tan dura amb ell.

Capítol CCLII

Tirant expressa a la Princesa el gran amor que sent per ella i li demana que accepti celebrar el matrimoni tal com li va prometre.

Capítol CCLIII

Plaerdemavida recrimina a la Princesa que no estimi prou a Tirant i li diu que s'arrepentirà si el perd.

Capítol CCLIV

Plaerdemavida imagina una reprensió de Déu a la Princesa el dia del Judici pel mal tracte que ha fet a Tirant.

Capítol CCLV

L'Emperadriu diu a Hipòlit que vulgui que tot estigui preparat perquè pugui mantenir 300 persones al seu servei. Li diu que ella té prou riqueses per mantenir-lo a ell i a ella mateixa.

Capítol CCLVI

L'Emperadriu li demana a Hipòlit que li digui clarament les seves intencions. Diu que l'amor no fa distincions de rang i que qui estima ha de ser secret.

Capítol CCLVII

Hipòlit li declara el seu amor a l'Emperadriu dient que ella és la persona més excel·lent que existeix.

Capítol CCLVIII

L'Emperadriu dubta entre el seu deure i el seu amor per Hipòlit. Finalment li diu que triï el que vulgui i que li juri que ho mantindran en secret.

Capítol CCLIX

Hipòlit aconsegueix que l'Emperadriu accedeixi a trobar-se amb ell a mitjanit.

Capítol CCLX

L'Emperadriu li diu que pot triar el que vulgui, que ella l'estima moltíssim. Li demana discreció.

Capítol CCLXI

Hipòlit expressa la seva felicitat per haver conegut l'Emperadriu. Diu que gràcies a ella la seva vida té sentit.

Capítol CCLXII

L'Emperadriu també expressa la seva felicitat per haver conegut Hipòlit. Diu que l'estima moltíssim.

Capítol CCLXIII

Hipòlit compara el seu amor per l'Emperadriu amb un home menjant raïm d'una vinya. Al principi en menja molt, després va minvant. Li demana que no el faci fora encara.

Capítol CCLXIV

L'Emperadriu ordena la vida d'Hipòlit i li diu que tingui paciència abans de marxar de la cort de Tirant, per no aixecar sospites.

Capítol CCLXV

Tirant compara el seu amor per la Princesa amb el d'una vídua per ell. Diu que el seu amor augmenta i el d'ella disminueix.

Capítol CCLXVI

La Viuda fingeix comprensió y li diu que obliidi la Princesa, que ella l'estima més que ningú.

Capítol CCLXVII

Tirant li respon que no pot oblidar la Princesa, que l'estima moltíssim.

Capítol CCLXVIII

La Viuda insisteix, dient que la Princesa s'ha unit sexualment amb l'esclau negre Lauseta.

Capítol CCLXIX

Tirant no creu el que diu la Viuda sobre la Princesa. Es lamenta que mai l'hagués conegut.

Capítol CCLXX

Tirant expressa a la Princesa que ella és l'amor de la seva vida y que res el farà oblidar-la.

Capítol CCLXXI

La Princesa li respon que també l'estima molt però que tem per la seva reputació. Li demana temps.

Capítol CCLXXII

Tirant i la Princesa es juren matrimoni en secret.

Capítol CCLXXIII

La Princesa li demana a Tirant que tingui paciència fins que puguin casar-se públicament.

Capítol CCLXXIV

Tirant li diu que no pot esperar, que desitja posseir-la ja com la seva muller.

Capítol CCLXXV

L'Emperador organitza una gran festa en honor a Tirant i les seves victòries.

Capítol CCLXXVI

Tirant demana a Plaerdemavida que l'ajudi a veure's aquella nit amb la Princesa.

Capítol CCLXXVII

Plaerdemavida accedeix a ajudar Tirant.

Capítol CCLXXVIII

La Princesa prega a Déu perquè permeti que Tirant sigui senyor de l'Imperi després del seu pare.

Capítol CCLXXIX

Tirant li expressa el seu desig de posseir-la completament com la seva muller.

Capítol CCLXXX

Tirant insisteix en consumir ja el matrimoni, al·legant que és el seu dret i evitaria que ell pecàs.

Capítol CCLXXXI

La Princesa plora i suplica a Tirant que no la violi, que pensi en la deshonra que li causaria.

Capítol CCLXXXII

Tirant i la Princesa es juren matrimoni en secret.

Capítol CCLXXXIII

La Viuda enganya Tirant dient que la Princesa s'ha unit sexualment amb l'esclau negre Lauseta.

Capítol CCLXXXIV

La Viuda fingeix consol a Tirant i li diu que l'aculli a ella en lloc de la Princesa.

Capítol CCLXXXV

Tirant respon que no pot oblidar la Princesa.

Capítol CCLXXXVI

La Viuda es declara a Tirant i li demana que l'aculli, oferint-se a ell.

Capítol CCLXXXVII

El duc de Pera titlla de covard el duc de Macedònia quan aquest li aconsella prudència davant els turcs.

Capítol CCLXXXVIII

El duc de Macedònia replica que és un cavaller valent, no com el duc de Pera. L'acusa de portar-los a una emboscada.

Capítol CCLXXXIX

La princesa explica a Tirant el seu sofriment.

Capítol CCXC

L'emperador es lamenta per la derrota en la batalla i la captura dels seus cavallers.

Capítol CCXCI

Una dona jueva aconsella a l'emperador que facin soroll i crits per despertar Tirant del seu mal.

Capítol CCXCII

L'emperador segueix el consell i fan soroll fins que Tirant es desperta i millora.

Capítol CCXCIII

Tirant envia al senyor d'Agramunt per notificar a l'emperador que marxa cap al port de Transimeno.

Capítol CCXCIV

Plaerdemavida demana a Tirant per què marxa sense dir res a la princesa.

Capítol CCXCV

Tirant li explica que va veure a la princesa amb el negre hortolà.

Capítol CCXCVI

Plaerdemavida li diu que tot va ser una broma i que ella feia de negre.

QUARTA PART: Tirant al Nord d'Àfrica

Capítol CCXCVII

Tirant es lamenta mentre la galera s'enfonsa enmig d'una tempesta.

Capítol CCXCVIII

Plaerdemavida intenta animar Tirant tot i el naufragi.

Capítol CCXCIX

Continua el naufragi, Plaerdemavida no pot tornar a terra.

Capítol CCC

Un ambaixador moro conforta Tirant després de trobar-lo nu a la costa.

Capítol CCCI

Tirant li explica que va veure a una vídua cometre un pecat.

Capítol CCCII

El fill del cabdill es despedeix del seu pare per anar a ajudar al seu senyor.

Capítol CCCIII

El cabdill conforta Tirant i li demana ajuda per derrotar al rei Escariano.

Capítol CCCIV

Tirant s'ofereix per ajudar al cabdill contra el rei Escariano.

Capítol CCCV

El rei de Tremicèn explica a Tirant el seu sofriment.

Capítol CCCVI

Tirant expressa compassió pel rei de Tremicèn.

Capítol CCCVII

El rei de Tremicèn agraeix a Tirant el seu suport.

Capítol CCCVIII

Tirant porta un missatge de pau al rei Escariano.

Capítol CCCIX

El rei Escariano respon que lluita pel matrimoni promès amb la filla de l'altre rei.

Capítol CCCX

Un jueu ofereix obrir les portes de la ciutat al rei Escariano.

Capítol CCCXI

Tirant promet llibertat a un esclau albanès si l'ajuda.

Capítol CCCXII

L'esclau accepta ajudar Tirant.

Capítol CCCXIII

L'albanès explica al rei Escariano que pot ajudar-lo contra els enemics.

Capítol CCCXIV

El rei Escariano intenta consolar la seva promesa.

Capítol CCCXV

Ella es lamenta per la mort del seu pare i germans.

Capítol CCCXVI

El cabdill lloa Tirant per haver conquistat el castell.

Capítol CCCXVII

Tirant diu que no han de matar els presoners.

Capítol CCCXVIII

El rei Escariano es rendeix a Tirant.

Capítol CCCXIX

La princesa es lamenta en veure Tirant i el cabdill.

Capítol CCCXX

L'albanès demana a Tirant que el faci cavaller.

Capítol CCCXXI

Tirant diu que no pot fer-lo cavaller.

Capítol CCCXXII

La reina li demana amor a Tirant.

Capítol CCCXXIII

Tirant diu que estima una altra donzella.

Capítol CCCXXIV

La reina insisteix en la seva petició.

Capítol CCCXXV

Tirant accepta estimar-la però no casar-s'hi.

Capítol CCCXXVI

La reina demana ser la seva serventa.

Capítol CCCXXVII

El rei Escariano demana ser batejat.

Capítol CCCXXVIII

Tirant explica quin és el bé més gran del món.

Capítol CCCXXIX

Tirant allibera el rei Escariano de la presó i el convenç de convertir-se al cristianisme. El rei es bateja juntament amb molts dels seus súbdits. Tirant i el rei Escariano es juren germandat d'armes.

Capítol CCCXXX

El rei Escariano fa el jurament de germandat d'armes amb Tirant, prometent ser lleial i ajudar-se mútuament.

Capítol CCCXXXI

La reina de Tremicèn demana a Tirant que es casi amb ella, però Tirant ho refusa educadament perquè el seu cor ja pertany a una altra.

Capítol CCCXXXII

Tirant respon a la reina que no pot correspondre al seu amor ja que el seu cor ja està promès a una altra dama. Li demana que accepti casar-se amb el rei Escariano.

Capítol CCCXXXIII

La reina accepta la resposta de Tirant i es compromet a considerar casar-se amb el rei Escariano.

Capítol CCCXXXIV

El rei Escariano demana perdó a Tirant per haver matat el Cabdillo, al·legant que ho va fer impulsat per la ira. Tirant el perdona.

Capítol CCCXXXV

El rei de la menor Índia jura venjar la mort del seu germà, el rei de Bogia, i desafia Tirant.

Capítol CCCXXXVI

El rei de Tremicèn demana venjança contra els cristians i proposa torturar i matar al rei Escariano y a Tirant.

Capítol CCCXXXVII

Tirant fa un vot de no fer pau ni treva amb els moros fins acabar la conquesta.

Capítol CCCXXXVIII

El rei Escariano consola a Tirant y li demana que no abandoni la conquesta per por als perills.

Capítol CCCXXXIX

Tirant respon al rei Escariano que està disposat a seguir lluitant fins al final.

Capítol CCCXL

Tirant fa un discurs als seus cavallers animant-los a lluitar amb valor contra els moros.

Capítol CCCXLI

Tirant fa vot de no pactar treva ni pau con els moros després que aquests capturessin al marquès de Luçana.

Capítol CCCXLII

El rei Escariano demana a Tirant que perdoni haver pactat la treva on van capturar al marquès.

Capítol CCCXLIII

Tirant perdona al rei Escariano y li promet seguir lluitant al seu costat.

Capítol CCCXLIV

El rei d'Àfrica declara la seva intenció de venjar la mort del seu germà.

Capítol CCCXLV

El rei de Tunis es lamenta abans de morir de com Tirant ha conquistat tants regnes moros.

Capítol CCCXLVI

Un ambaixador moro demana a Tirant el cos del rei de Tunis y el repta per la seva crueldat.

Capítol CCCXLVII

L'ambaixador moro es lamenta davant Tirant per la mort del rei de Tunis y els altres reis moros.

Capítol CCCXLVIII

El rei de Domàs aconsella prudència als moros abans d'atacar, però no l'escolten.

Capítol CCCXLIX

El rei de Tremicèn insta els moros a atacar la ciutat cristiana sense demora.

Capítol CCCL

Es narra com Plaerdemavida va sobreviure al naufragi y va ser portada a Tunis, on va ser comprada per la filla d'un pescador.

Capítol CCCLI

Plaerdemavida demana misericòrdia a Tirant en nom de la gent de la ciutat assetjada.

Capítol CCCLII

Tirant respon durement a Plaerdemavida, dient que no tindrà pietat dels habitants de la ciutat.

Capítol CCCLIII

Plaerdemavida reprèn a Tirant recordant-li exemples bíblics y de filòsofs sobre la misericòrdia.

Capítol CCCLIV

Tirant replica a Plaerdemavida que ella, sent mora, no pot conèixer bé la doctrina cristiana.

Capítol CCCLV

Plaerdemavida insisteix en demanar misericòrdia a Tirant, recordant-li fets de la seva vida.

Capítol CCCLVI

Tirant, sorprès, demana a Plaerdemavida com sap tants detalls de la seva vida.

Capítol CCCLVII

Plaerdemavida respon amb enigmes a Tirant sense revelar encara la seva identitat.

Capítol CCCLVIII

El rei Escariano reprèn Plaerdemavida per haver fet perdre el coneixement a Tirant.

Capítol CCCLIX

Plaerdemavida replica al rei que un rei no ha de ser cruel, sobretot amb les donzelles.

Capítol CCCLX

Plaerdemavida consola Tirant, qui jeia desmaià sobre el seu pit.

Capítol CCCLXI

Tirant demana a Plaerdemavida que li reveli la seva identitat.

Capítol CCCLXII

Plaerdemavida es revela finalment a Tirant com la seva antiga serventa.

Capítol CCCLXIII

El senyor d'Agramunt, enfurismat perquè creia que Plaerdemavida havia mort a Tirant amb les seves paraules, intenta matar-la.

Capítol CCCLXIV

Tirant reprèn durament al senyor d'Agramunt per haver-lo ferit a les mans en el seu intent d'atacar a Plaerdemavida. L'acusa de poc saber i d'haver comès un gran error.

Capítol CCCLXV

El rei Escariano demana a Tirant que perdoni al senyor d'Agramunt, argumentant que va actuar cegat per la ira i que està molt penedit.

Capítol CCCLXVI

La donzella mora revela la seva veritable identitat a Tirant: és Plaerdemavida. Li explica que va sobreviure al naufragi i va ser feta captiva.

Capítol CCCLXVII

El senyor d'Agramunt, molt avergonyit, demana perdó a Tirant per haver-lo atacat. Es mostra penedit i disposat a marxar si no és perdonat.

Capítol CCCLXVIII

Tirant perdona al senyor d'Agramunt. El rei Escariano i la reina celebren la reconciliació i la reincorporació de Plaerdemavida.

Capítol CCCLXIX

El senyor d'Agramunt demana perdó a Plaerdemavida per haver intentat matar-la, al·legant que no la va reconèixer. Es declara vençut per ella.

Capítol CCCLXX

Plaerdemavida no es considera ofesa i li perdona, tot i que li retreu que vulgui destruir la ciutat després d'haver promès perdonar-la.

Capítol CCCLXXI

Plaerdemavida retorna el govern de la ciutat i les seves pertinences a la senyora anterior, tot i que aquesta s'hi nega. Accedeix a batejar-se.

Capítol CCCLXXII

Plaerdemavida replica al senyor d'Agramunt que ja ha perdonat els habitants de la ciutat i no pot retractar-se del vot. Li proposa una solució per complir-lo simbòlicament.

Capítol CCCLXXIII

Tirant demana a Plaerdemavida que li expliqui com va sobreviure després del naufragi. Ella li narra breument les penalitats passades, però s'entristeix en recordar-les.

Capítol CCCLXXIV

Tirant consola Plaerdemavida dient-li que no s'ha d'afligir pels béns perduts, que són fugissers, sinó buscar la felicitat en la virtut i l'ànima. També li promet compensar-la.

Capítol CCCLXXV

Resposta de Plaerdemavida a Tirant regraciant la seva promesa d'esmenar el mal fet.

Capítol CCCLXXVI

Tirant anima Plaerdemavida a no desesperar-se pels infortunis i a acceptar els dons de la fortuna.

Capítol CCCLXXVII

Plaerdemavida agraeix la consolació de Tirant i li demana que la tingui per serventa seva.

Capítol CCCLXXVIII

Tirant exalta les virtuts de l'amor i l'amistat, i es compromet a ajudar Plaerdemavida.

Capítol CCCLXXIX

Plaerdemavida reconeix la gràcia i virtut de Tirant i es posa al seu servei.

Capítol CCCLXXX

Tirant consola Plaerdemavida i li promet ajudar-la a recuperar els seus béns i honor.

Capítol CCCLXXXI

Plaerdemavida accepta casar-se amb el senyor d'Agramunt per complir la voluntat de Tirant.

Capítol CCCLXXXII

Tirant proposa el matrimoni de Plaerdemavida amb el senyor d'Agramunt, i ambdós accepten.

Capítol CCCLXXXIII

Descripció de les esposalles entre Plaerdemavida i el senyor d'Agramunt.

Capítol CCCLXXXIV

Tirant marxa amb l'exèrcit cap a la ciutat de Caramèn on s'han refugiat tres reis moros.

Capítol CCCLXXXV

L'ambaixador de Tirant transmet contundentment el missatge als reis moros refugiats.

Capítol CCCLXXXVI

Resposta dels reis moros desafiant Tirant a la batalla.

Capítol CCCLXXXVII

Tirant fa una crida a les armes i a la lluita als seus cavallers.

Capítol CCCLXXXVIII

L'ambaixador de Tirant arriba a Constantinoble i és rebut per l'Emperador.

Capítol CCCLXXXIX

Carta de credencials de Tirant per al seu ambaixador.

Capítol CCCXC

L'ambaixador explica a l'Emperador les vicissituds i conquestes de Tirant.

Capítol CCCXCI

L'ambaixador demana anar a saludar l'Emperadriu i la Princesa.

Capítol CCCXCII

Carta de Tirant per a la Princesa lamentant la seva absència.

Capítol CCCXCIII

L'ambaixador de Tirant se'n torna amb la resposta de l'Emperador i la Princesa.

Capítol CCCXCIV

Tirant pren la ciutat de Caramèn per la força després d'un any de setge.

Capítol CCCXCV

L'ambaixador Espèrcius es reuneix amb Tirant després de diverses peripècies.

Capítol CCCXCVI

Carta de l'Emperador a Tirant explicant la seva difícil situació.

Capítol CCCXCVII

L'ambaixador fa un relat complet a Tirant de la situació a Constantinoble.

Capítol CCCXCVIII

Carta commovedora de la Princesa a Tirant.

Capítol CCCXCIX

Tirant s'esmoreix d'amor i compassió en llegir la carta de la Princesa.

Capítol CD

Tirant es lamenta amb passió per la desgràcia de l'Emperador i la Princesa.

Capítol CDI

Tirant dona els regnes de Fez i Bugia al senyor d'Agramunt i Plaerdemavida.

Capítol CDII

Tirant fa un discurs exhortant la seva gent a la lluita per la fe cristiana.

Capítol CDIII

Un frare domina fa un sermó als moros per convertir-los al cristianisme.

CINQUENA PART: Tirant torna a l'Imperi Grec

Capítol CDIV

Es bategen 334.000 infidels després del sermó. El rei Escariano havia portat dos bisbes i molts frares i capellans d'altres parts de la cristiandat per poder batejar la gent del seu regne.

Capítol CDV

L'ambaixador Espèrcius arriba a l'illa de Sicília després de partir del port de Contestina i tenir bon temps. Demana pel rei que es troba a la ciutat de Messina.

Capítol CDVI

L'ambaixador explica al rei de Sicília la situació de Tirant i li demana ajuda en nom seu. Li diu que Tirant està preparant una gran flota per anar a ajudar l'Emperador.

Capítol CDVII

Les sis naus amb gra que Tirant havia enviat carregades de forment arriben al port de Valona, prop de Constantinoble. No gosen passar per por a l'estol del Soldà.

Capítol CDVIII

Tirant parteix de Contestina amb tota la flota, incloent-hi el rei de Sicília i el rei de Fes. Abans havia donat els regnes de Fez i Bugia a aquest últim i Plaerdemavida.

Capítol CDX

La bona fortuna somriu al cavaller Espèrcius en arribar a una illa encantada i conquerir una bella dama convertida en drac.

Capítol CDXIV

Tirant envia un missatge a l'Emperador des del port de Troia, dins el Braç de Sant Jordi, dient que aviat el vindrà a socórrer.

Capítol CDXV

L'ambaixador visita també l'Emperadriu i la Princesa per explicar-los la situació. La Princesa li demana que li recordi a Tirant.

Capítol CDXVI

La Viuda Reposada es suïcida enverinant-se per por a la venjança de Tirant pel crim que li havia fet de posar un home fals al seu llit.

Capítol CDXVII

Tirant fa una vibrant arenga a la seva cavalleria animant-los a la lluita per la fe cristiana i l'honor.

Capítol CDXVIII

Tirant captura tota la flota dels moros que tenia assetjada Constantinoble causant gran pànic amb l'atac.

Capítol CDXIX

Tirant envia una carta a l'Emperador explicant-li la victòria i dient-li que té els moros atrapats per mar i terra.

Capítol CDXX

L'ambaixador Sinegerus torna al campament de Tirant amb la resposta i instruccions de l'Emperador sobre provisions i la flota.

Capítol CDXXI

Carta de l'Emperador a Tirant donant-li instruccions sobre on descarregar provisions i com ubicar l'estol per assetjar els moros.

Capítol CDXXII

Els moros decideixen enviar ambaixadors a Tirant per intentar negociar la pau i poder retirar-se, atesa la difícil situació en què es troben.

Capítol CDXXIII

Tirant fa descarregar queviures a diferents llocs seguint instruccions de l'Emperador i dóna comiat i paga bé a totes les naus que havia llogat.

Capítol CDXXIV

Tirant envia la reina de Fez a Constantinoble amb tota la flota. Després de partir les naus llogades, arma la resta de vaixells i hi fa embarcar la reina de Fez perquè conforti la princesa Carmesina. Li demana que l'aconsoli i li transmeti el seu desig de veure-la aviat. La reina accepta la missió.

Capítol CDXXV

Els ambaixadors del Soldà i del Turc arriben al camp de Tirant. Són rebuts amb honors i convidats a un banquet fastuós. Després d'uns dies de descans, se'ls convida a exposar la seva ambaixada davant Tirant i els altres reis i senyors. L'ambaixada demana pau i treva al·legant els horrors de la guerra. Demanen tres mesos de treva o fins i tot pau per cent anys, oferint retirar-se de l'Imperi grec i alliberar els presoners cristians.

Capítol CDXXVI

Tirant celebra consell sobre la resposta a l'ambaixada. Opina que s'ha de consultar a l'emperador perquè la decisió final sigui seva. El rei de Sicília hi està d'acord. El rei de Fez parla en nom de tots confirmant la proposta de Tirant.

Capítol CDXXVII

Tirant decideix anar personalment i en secret a Constantinoble per consultar la resposta a l'ambaixada amb l'emperador. De camí s'atura en una galera i aprofita per visitar la princesa Carmesina. Li explica el motiu del seu viatge i li demana que intercedeixi davant l'emperador perquè respongui aviat.

Capítol CDXXVIII

L'endemà, Tirant exposa la qüestió en consell davant l'emperador. El rei de Sicília hi està d'acord en consultar l'emperador. El rei de Fez parla en nom de tots confirmant la proposta de Tirant.

Capítol CDXXIX

L'emperador convoca consell. Després de debat, acorden proposar a Tirant pactar la pau a canvi que el Soldà i el Gran Turc es lliurin com a presoners, mentre la resta de moros surtin de l'Imperi. L'emperador ho transmet a Tirant, que hi està d'acord.

Capítol CDXXX

Tirant torna amb l'estol al camp dels moros. Són rebuts amb alegria. Fan desembarcar els queviures per la ciutat assetjada. La reina de Fez visita la princesa Carmesina, que li explica la seva angoixa per l'absència sobtada de Tirant.

Capítol CDXXXI

La reina de Fez intenta tranquil·litzar la princesa dient que Tirant ha estat enganyat però que ja coneix la veritat. Li assegura que la tornada de Tirant serà imminent.

Capítol CDXXXII

La princesa li demana que li expliqui la causa de l'enuig de Tirant. La reina s'hi nega per no alterar-la més. Li assegura que Tirant l'estima més que res i li demana que obliidi el passat.

Capítol CDXXXIII

La princesa replica dient que l'absència de Tirant l'afligeix encara més sabent ara que l'estima tant. La reina insisteix que aviat el tornarà a veure.

Capítol CDXXXIV

Tirant torna d'amagat a Constantinoble per parlar amb l'emperador sobre la resposta a donar als ambaixadors. L'emperador el rep amb alegria i honor.

Capítol CDXXXV

Tirant agraeix efusivament a la reina de Fez que li hagi permès veure la princesa. Ella l'insta a aprofitar l'ocasió, ja que si ara no ho fa, no tindrà una altra oportunitat així.

Capítol CDXXXVI

Tirant i la princesa passen la nit junts. Ella es resisteix inicialment però acaba cedint. L'endemà al matí la reina de Fez el fa marxar d'amagat abans que el descobreixin.

Capítol CDXXXVII

En despertar, la princesa reprèn Tirant per haver-la presa per força sense esperar el matrimoni. Ell li demana perdó. Ella accepta amb la condició que ell torni aviat.

Capítol CDXXXVIII

Tirant explica a la princesa les penalitats que ha passat des de la seva absència. Ella li explica la seva vida de pregària i esperança durant aquest temps. Parlen de les seves esperances de cara al futur.

Capítol CDXXXIX

Tirant respon que no es considera digne de rebre l'Imperi en vida de l'emperador. La princesa replica que l'estima tant que vol compartir l'Imperi amb ell.

Capítol CDXL

L'endemà, Tirant demana a l'emperador contestar aviat als ambaixadors. L'emperador li dóna llibertat per respondre com cregui oportú.

Capítol CDXLI

L'emperador expressa la seva alegria per la tornada de Tirant i la seva confiança en la seva saviesa per respondre bé als ambaixadors. Li dóna llibertat per fer-ho.

Capítol CDXLII

Tirant explica que ha vingut per saber la voluntat de l'emperador sobre la resposta als ambaixadors del Soldà i del Gran Turc. L'emperador decideix consultar-ho en consell.

Capítol CDXLIII

Mentrestant, la duquessa de Macedònia es presenta davant Tirant i li demana amb llàgrimes que alliberi el seu marit, pres pels moros.

Capítol CDXLIV

Tirant la consola dient que aviat alliberarà els presoners. Li llegeix una carta que el duc li envia i ella plora d'emoció.

Capítol CDXLV

L'emperador comunica a Tirant la decisió del consell d'acceptar la rendició del Soldà y el Gran Turc com a presoners, mentre la resta de moros surtin de l'Imperi. Tirant hi està d'acord.

Capítol CDXLVI

Tirant retorna al camp dels moros y dóna als ambaixadors la resposta acordada amb l'emperador. Els ambaixadors accepten la proposta y tornen al seu camp per executar-la.

Capítol CDXLVII

En saber la notícia, l'emperador dóna gràcies a Déu per la victòria. Es prepara per rebre Tirant amb els presoners amb grans honors.

Capítol CDXLVIII

Tirant arriba triomfalment a Constantinoble amb els presoners. Són rebuts per l'emperador, que els tracta amb humanitat y els empresona en torres vigilades.

Capítol CDXLIX

L'emperador assigna bons allotjaments als presoners y els fa vigilar perquè no s'escapin. Ells estan contents del bon tracte.

Capítol CDL

Arriben el rei de Sicília y el rei de Fez per fer reverència a l'emperador. Són rebuts amb honors. L'endemà l'emperador els convida a dinar y celebren festes y danses.

Capítol CDLI

En una festa, la princesa diu a Tirant que desitja veure la reina d'Etiòpia. Ell li diu que arribarà en 15 dies amb el rei Escariano.

Capítol CDLII

L'emperador esposa Tirant amb la princesa Carmesina i el nomena príncep i successor seu. Es proclama la notícia per tota la ciutat amb gran alegria.

Capítol CDLIII

Es fa crida pública anomenant Tirant príncep i successor de l'Imperi en nom de l'emperador. Tothom celebra la notícia.

Capítol CDLIV

Tirant marxa amb l'exèrcit per trobar el rei Escariano que s'apropa per ajudar en la conquesta de l'Imperi. Li envia una carta dient que l'espera.

Capítol CDLV

Tirant envia cartes de creença del Soldà i del Gran Turc als seus súbdits manant-los obeir Tirant.

Capítol CDLVI

Tirant envia una carta al rei Escariano dient-li que no cal que segueixi, ja que té controlada la situació. Li demana que s'aturi.

Capítol CDLVII

El rei Escariano respon que està disposat a obeir Tirant en tot i que la reina anirà a Constantinoble. Tirant li ho agraeix.

Capítol CDLVIII

Tirant marxa de la ciutat d'Estrenes on s'havien aturat. Van conquerint ciutats que es rendeixen amb les cartes dels presoners.

Capítol CDLIX

Arriben a Estranges. El capità obre les portes en veure les cartes i es lliura a Tirant. Demana ser batejat.

Capítol CDLX

Mentre segueix la conquesta, arriben a Tirant els presoners alliberats, entre ells el duc de Macedònia. Es retroben emotivament.

Capítol CDLXI

Es llegeix una carta que la duquessa de Macedònia enviava al seu marit explicant el seu dolor per la seva absència.

Capítol CDLXII

La resta de presoners alliberats vénen a fer reverència i agrair a Tirant la llibertat.

Capítol CDLXIII

Mentrestant, la reina d'Etiòpia arriba a Constantinoble on és rebuda amb gran honor per l'emperadriu i la princesa Carmesina.

Capítol CDLXIV

Tirant envia una carta a la duquessa de Macedònia informant que aviat li tornarà el seu marit. Ella plora d'alegria en rebre la notícia.

Capítol CDLXV

Tirant segueix la conquesta prenent moltes ciutats i terres que eren de l'Imperi grec. Arriba fins a Pèrsia.

Capítol CDLXVI

L'almirall de Tirant torna victoriós a Constantinoble després de conquerir les illes de l'Imperi. L'emperador el premia concedint-li el govern de les illes.

Capítol CDLXVII

De sobte, Tirant emmalalteix greument d'un dolor de costat. Demana confessió tement que sigui la fi. Diu pregàries davant el Sant Sagrament.

Capítol CDLXVIII

Tirant resa davant el Sant Sagrament demanant perdó pels seus pecats i ajuda per salvar la seva ànima.

Capítol CDLXIX

Tirant dicta les seves últimes voluntats i fa testament nomenant hereu universal el seu nebot Hipòlit.

Capítol CDLXX

Envia una carta a la princesa comunicant-li la seva propera mort i acomiadant-se'n.

Capítol CDLXXI

De camí cap a Constantinoble, Tirant mor. El duc de Macedònia i Hipòlit el ploren desconsoladament.

Capítol CDLXXII

En saber la notícia, l'emperador es lamenta per la pèrdua ja que Tirant era el pilar del seu Imperi.

Capítol CDLXXIII

La princesa, en veure el cos sense vida de Tirant, es lamenta i es culpa de no haver-lo servit prou en vida.

Capítol CDLXXIV

Segueix lamentant-se per no poder servir Tirant ni compartir més moments junts. Maleeix la seva sort.

Capítol CDLXXV

L'emperadriu intenta consolar la princesa dient-li que no es culpi. La princesa replica que no pot evitar plorar la pèrdua de Tirant.

Capítol CDLXXVI

La princesa demana confessió pública dels seus pecats. Confessa haver donat tresors a Tirant i haver-se lliurat abans de les noces.

Capítol CDLXXVII

Després de confessar, la princesa fa testament llegant els seus béns i nomenant marmessors.

Capítol CDLXXVIII

La princesa resa encomanant la seva ànima a Déu i demanant la seva misericòrdia. Mor poc després.

Capítol CDLXXIX

Es descriuen les lamentacions i el dolor per la mort de l'emperador, la princesa i Tirant. És el final de la dinastia imperial.

Capítol CDLXXX

Els parents de Tirant decideixen nomenar un nou emperador. Llegeixen els testaments i veuen que Tirant nomenava hereu Hipòlit. Decideixen proposar-lo.

Capítol CDLXXXI

El rei Escariano arriba per fer honors als difunts. Visita l'emperadriu per donar-li el condol.

Capítol CDLXXXII

Els parents de Tirant proposen a l'emperadriu que esposi Hipòlit i el faci emperador. Ella, després de resistir-s'hi, accedeix.

Capítol CDLXXXIII

L'Emperadriu respon que accepta casar-se amb Hipòlit si els reis ho consideren necessari per a l'Imperi.

Capítol CDLXXXIV

Hipòlit, ja Emperador, acomiada i recompensa tots els soldats. Després casa les donzelles de la Princesa.

Capítol CDLXXXV

L'Emperador envia el cos de Tirant i la Princesa a Bretanya per ser enterrats allà amb honors.

Capítol CDLXXXVI

Es descriuen les exèquies i sepultura de Tirant a Bretanya. Se li ret gran homenatge en la seva terra natal.

Capítol CDLXXXVII

L'Emperador Hipòlit allibera el Soldà i el Gran Turc i estableix pau i aliança amb ells. Reforça i amplia l'Imperi.

Comentari de text de Tirant lo Blanc

Sempre fem els nostres comentaris de text amb aquest format perquè els facis servir com a orientació per als teus comentaris.

"Tirant lo Blanc" és una obra cimera de la literatura catalana del segle XV escrita per Joanot Martorell. Aquesta novel·la de cavalleries, també coneguda com a "Tirant lo Blanc," va ser publicada per primera vegada l'any 1490. A més de ser una peça fonamental de la literatura catalana i una de les obres més influents de la novel·la de cavalleries europea, la novel·la destaca per la seva estructura detallada i la riquesa dels seus personatges i esdeveniments.

Text i obra:

"Tirant lo Blanc" narra les aventures de Tirant, un cavaller intrèpid, i el seu camí cap a la glòria a través de gestes heroiques i batalles èpiques. La novel·la presenta una narració detallada de les proeses del protagonista mentre lluita en favor del regne de l'Imperi Bizantí i intenta guanyar el cor de la bella Carmesina. A més de les escenes d'acció i heroisme, la novel·la també ofereix una mirada profunda als personatges i les seves relacions, així com una finestra al context social i cultural de l'època.

Gènere literari:

"Tirant lo Blanc" pertany al gènere de la novel·la de cavalleries, que era molt popular en l'època medieval. Aquest gènere es caracteritza per les aventures èpiques dels seus herois, les gestes militars, les virtuts cavalleresques i les relacions amoroses. La novel·la combina elements d'acció, romantisme i una estructura narrativa detallada que donen com a resultat una obra mestra de la novel·la de cavalleries.

Forma:

La narració està en tercera persona i segueix les experiències de Tirant mentre relata les seves gestes i les seves relacions amb altres personatges. Martorell utilitza un llenguatge ric i descriptiu per crear una imatge vívida del món medieval, així com per caracteritzar els personatges i les seves emocions. La novel·la inclou diàlegs que ajuden a desenvolupar els personatges i fer avançar la trama.

En "Tirant lo Blanc," l'autor utilitza descripcions detallades i un llenguatge ric per capturar l'època i els detalls de les escenes, així com per aprofundir en la psicologia dels personatges i les relacions. Aquest estil literari pot ser reflexiu i aprofundir en les emocions i les motivacions dels personatges.

Contingut:

La novel·la aborda temes com l'honor, la valentia, l'amor, la traïció i les virtuts cavalleresques. Tirant, el protagonista, està compromès a ser un cavaller exemplar i està disposat a lluitar per la justícia i la

virtut. A mesura que avança la trama, l'obra exposa les virtuts i les imperfeccions dels personatges, així com les complexitats de les relacions humanes.

La trama es desenvolupa a través de les diverses missions de Tirant, les seves batalles, les relacions amoroses i les dificultats que ha de superar en la seva cerca de l'èxit i l'amor.

Conclusió:

"Tirant lo Blanc" és una obra literària de gran rellevància que ha marcat la història de la novel·la de cavalleries i la literatura catalana. La novel·la destaca per la seva detallada estructura narrativa, els personatges ben desenvolupats i les temàtiques universals que explora. Joanot Martorell crea un món ric i evocador que captura la grandesa i les complexitats de l'època medieval.

Personalment, considero que "Tirant lo Blanc" és una obra mestra de la literatura que continua sent llegida i estudiada avui en dia. La novel·la ofereix una finestra a la història i la cultura medieval, així com a la psicologia dels personatges i les virtuts que representen. La influència d'aquesta obra en la literatura europea és innegable i la seva llegenda perdura com a part integral de la tradició literària catalana.

Anàlisi dels personatges de Tirant lo Blanc

Tirant lo Blanc

És el protagonista de la novel·la. Cavaller bretó d'origen humil que arriba a convertir-se en emperador de Constantinoble. Es caracteritza per la seva valentia, habilitat militar i cavallerositat. És un gran estrateg militar que guanya nombroses batalles contra els turcs. Té un fort sentit de l'honor i la justícia. Està profundament enamorat de la princesa Carmesina, a qui estima per damunt de tot. La seva relació amb ella és tumultuosa ja que han de superar nombrosos entrebancs. Finalment es casen quan Tirant és nomenat hereu de l'imperi. Tirant també sent un gran afecte pel rei Escariano, amb qui forma una gran aliança. El personatge de Tirant representa l'ideal caballeresc medieval.

Carmesina

Princesa i hereva de l'imperi bizantí. És l'estimada de Tirant i culminen el seu amor casant-se al final de l'obra, tot i la diferència d'estatus social. Té un caràcter fort i independent per a l'època. S'enamora perdudament de Tirant tot i tractar de dissimular-ho al principi. La seva relació està plena de malentesos i separacions. Viu un drama quan Tirant se'n va de Constantinoble sense avisar. Finalment es cassen i mor de pena quan Tirant mor. Carmesina representa l'amor cortès cap a Tirant. És culta i molt hàbil en les arts. Sofreix molt durant l'absència de Tirant.

Plaerdemavida

Princesa mora convertida en esclava de Carmesina. S'escapa i es converteix en reina de Fez després de casar-se amb un rei moro. Sempre es manté lleial a Tirant i l'ajuda sempre que pot, especialment fent de mitjancera en la relació amb Carmesina. Té un paper clau en molts moments de la trama. El seu tarannà optimista contrasta amb la pena de Carmesina. La seva astúcia possibilita que Tirant i Carmesina es retrobin a Constantinoble. És un personatge molt hàbil i enginyós.

L'emperador

Emperador bizantí, pare de Carmesina. La relació amb la seva filla és distant. Concedeix a Tirant el títol de Cèsar i l'esposa amb la seva filla en premi per haver alliberat l'imperi dels turcs després de molts dubtes. És un governant savi però últimament es mostra cansat del poder. Mor de pena poc després de la mort de Tirant i Carmesina.

Personatges secundaris

Diafebus

Cosí de Tirant. L'ajuda en les batalles i són molt propers. Cau presoner dels turcs després d'una derrota, la qual cosa afecta molt a Tirant. Finalment és alliberat gràcies a la victòria de Tirant. Està casat amb Estefania, amb qui té una relació molt afectuosa. El seu tarannà és oposat al de Tirant, sent més prudent i menospreant la glòria.

Hipòlit

Noble sicilià criat per Tirant des de petit. Se'l considera successor de Tirant i hereta els seus béns. Després de la mort dels protagonistes, es casa amb l'emperadriu i hereta l'imperi. És hàbil militarment encara que amb menor destresa que Tirant. La seva relació amb l'emperadriu resulta sorprenent.

L'emperadriu

Esposa de l'emperador i mare de Carmesina. La seva relació amb la filla és distant. Després d'enviudar es casa amb Hipòlit, molt més jove que ella, en una decisió que causa commoció. És una dona de caràcter fort i ambicioses. Assumeix el govern de l'imperi a la mort del marit.

El soldà i el Gran Turc

Els enemics turcs de l'imperi bizantí. Lideren el setge de Constantinoble. Són derrotats per Tirant tot i la seva superioritat numèrica. Aconsegueixen salvar la vida a canvi de lliurar-se com a presoners. Tenen algunes intervencions al llarg de la novel·la. Incarnen l'amenaça musulmana per a l'imperi cristià.

Escariano

Rei moro aliat de Tirant. Desenvolupa una gran amistat amb Tirant i l'ajuda en la conquesta de Constantinoble a canvi que li cedeixi terres. La relació entre ambdós és una mostra de tolerància. Té un paper rellevant en nombroses batalles. Es casa amb Plaerdemavida.

Vídua Reposada

La Vídua Reposada és una de les dames de la cort de la princesa Carmesina. És una dona sàvia i honesta, que aconsella la princesa sobre qüestions d'amor. Juga un paper important convencent a Carmesina perquè accepti casar-se amb Tirant.

Felip de França

Felip de França és el germà del rei de França. És un cavaller valent que ajuda en diverses batalles a Tirant. Té un paper rellevant en la conquesta de Constantinoble, on salva la vida de Tirant.

Ricomana

Ricomana és l'amant de l'emperador de Constantinoble. És una dona ambiciosa i malvada, que conspira contra Tirant. El sedueix per obtenir informació i traeix secrets a l'emperador.

Guillem de Varoic

Guillem de Varoic és un noble i cavaller francès. Acompanya a Tirant en les seves aventures i el serveix lleialment. És un cavaller virtuós, savi i molt diplomàtic.

Senyor d'Agramunt

El Senyor d'Agramunt és un noble català, vassall del rei. És enviat com a ambaixador a Constantinoble, on negocia el matrimoni de Tirant i Carmesina. És un personatge prudent i lleial.